ห้องสมุด
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ปัญหาพิเศษ
เรื่อง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษา ของครูในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์

The Teacher's Opinion of Teaching in Agricultural in Elementary Schools under Chompra Metropotition Authority Education Office. Surin Province

โดย
นายศักดิ์พงศ์ หอมหวล

A000436

ห้องสมุด คณะครุศาสตร์ฯ สจล.
A000335

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 335
วัน เดือน ปี.....

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สาขาครุศาสตร์เทคโนโลยีการผลิตพืช
ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ
ปีการศึกษา ๒๕๒๙

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

000335

เนื้อความย่อปัญหาพิเศษ

นายศักดิ์พงศ์ หอมหวล ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต

สาขาครุศาสตร์เทคโนโลยีการผลิตพืช

เรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษา ของครู ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์

The Teacher's Opinion of Teaching in Agricultural in Elementary Schools under Chompra Metropotition Authority Education Office. Surin Province

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งเน้นที่จะศึกษาถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนวิชางานเกษตร ของครูในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์ โดยทำการ ศึกษาในกลุ่มครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในโรงเรียนที่ได้จากการสุ่มตัวอย่าง จำนวน ๑๔ โรงเรียนมีครูที่อยู่ในกลุ่มตัวอย่าง ๑๕๗ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ จัดส่งและขอรับคืนแบบสอบถามด้วยตัวเอง ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ได้รับแบบสอบถามคืน ๑๔๔ ชุดคิดเป็น ๙๑.๑๐% ของจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปยังกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ส่วนผลการวิจัยครั้งนี้อาจจะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะนำไปเป็นข้อมูลในการพัฒนาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษาให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ส่วนใหญ่มีอายุราชการระหว่าง ๒ - ๑๐ ปี และเป็นผู้ที่ไม่ได้จบการศึกษาทางการเกษตร ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่เคยสอนและได้สอนวิชางานเกษตรอยู่ในปัจจุบันแต่ไม่เคยได้รับอบรมเกี่ยว กับการสอนวิชางานเกษตรเลย ส่วนระบบการสอนในโรงเรียนพบว่าโรงเรียนส่วนมากจะใช้ระบบการสอนแบบครูแต่ละคนรับผิดชอบเฉพาะชั้นเรียน และสอนทุกวิชาในชั้น วิธีสอนงานเกษตรครูส่วนมากใช้วิธีการสอนแบบบรรยายและทำการสาธิตก่อนให้ลงปฏิบัติงาน โดยนักเรียน จะได้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการปลูกพืชเป็นส่วนมาก ลักษณะการมอบหมายงานให้ปฏิบัติงานครู ส่วนใหญ่จะให้ปฏิบัติงานโดยบางครั้งให้รับผิดชอบเป็นกลุ่ม บางครั้งให้รับผิดชอบเป็นรายบุคคล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอนงานเกษตรส่วนใหญ่ได้จากการจัดซื้อ โดยเงินงบประมาณของทางราชการ ผลผลิตที่ได้จากการปฏิบัติงานเกษตร ครูส่วนมากจะให้นักเรียน นำไปบริโภคส่วนหนึ่ง ส่วนที่เหลือนำไปจำหน่ายเป็นรายได้ของโรงเรียนหรือใช้ในโครงการอาหารกลางวันเป็นบางครั้ง และในการวัดผลประเมินผลวิชางานเกษตร ครูทุกคนตอบว่าใช้วิธีสอบภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติและตรวจผลงาน สำหรับปัญหาในการสอนวิชางานเกษตร พบว่าครูจะพบในปัญหาต่าง ๆ ในระดับปานกลาง และพบปัญหาในระดับน้อยมาก ส่วนความคิดเห็นของครูที่มีต่อการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษา พบว่า ครูได้ให้ความคิดเห็นต่อข้อคิดเห็นต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัยในระดับที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย กับข้อคิดเห็นนั้นโดยพิจารณาจากแต้มคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชางานเกษตรระดับประถมศึกษา คือ เนื้อหาวิชาที่สอนควรคำนึงถึงสภาพที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการทำการเกษตรในท้องถิ่นให้มากที่สุด, โรงเรียนควรร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ทางการเกษตรเพื่อประโยชน์ต่อการเรียนการสอนวิชางานเกษตร, โรงเรียน, กลุ่มโรงเรียนและ หน่วยงานที่เกี่ยวกับการประถมศึกษา ควรจัดให้มีการแข่งขันทักษะทางการเกษตร เพื่อกระตุ้นให้ครูและนักเรียนได้สนใจวิชางานเกษตรมากขึ้น, ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนประถมศึกษาควรให้ความสำคัญกับวิชางานเกษตรเท่ากับวิชาอื่น และหน่วยงานที่เกี่ยวกับการประถมศึกษาควรให้ความช่วยเหลือด้านตำรา, วัสดุอุปกรณ์การเกษตรให้เพียงพอ รวมถึงการเร่งพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษาให้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการสอนวิชากลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพแขนงงานต่าง ๆ ให้มีคุณภาพมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ปัญหาพิเศษนี้สำเร็จลงได้ด้วยการได้รับคำแนะนำต่าง ๆ จากอาจารย์ ไพรัตน์ พักน้อย ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ จึงขอขอบพระคุณ ณ. ที่นี้ด้วย และขอขอบคุณ ท่านหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอจอมพระ, ผู้ช่วยหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอจอมพระ คณะครู, อาจารย์ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์ ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ด้วยดี ส่วนดีของปัญหาพิเศษนี้ขอมอบแด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน และขออุทิศแด่ดวงวิญญาน คุณตาไมล์ ผลค้า อดีตครูใหญ่โรงเรียนบ้านโพนทัน ตำบลครั่งใหญ่ อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้ล่วงลับไปแล้ว

ศักดิ์พงศ์ หอมหวล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
เนื้อความย่อปัญหาพิเศษ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญตาราง	ง
บทที่	
๑. บทนำ	
— ความสำคัญของปัญหา	๒
— วัตถุประสงค์การวิจัย	๓
— ขอบเขตของปัญหา	๓
— ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๔
— คำนิยามศัพท์เฉพาะ	๔
๒. การศึกษารายงานการวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง	
— รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๖
— โครงสร้างหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑	๑๐
— โครงสร้างหลักสูตรการงานและพื้นฐานอาชีพระดับประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑	๑๒
— โครงสร้างและระบบบริหารงานการประถมศึกษา	๑๖
— โครงสร้างการบริหารงานของสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์	๑๗
๓. วิธีการดำเนินการวิจัย	
— ประชากร	๑๙
— การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง	๑๙
— วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	๑๙
๔. การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย	๒๒
๕. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	๓๔
เอกสารอ้างอิง	๔๓
ภาคผนวก	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่

๑. แสดงวุฒิการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม (จำนวน ๑๘๐ คน) ๔๔

๒. แสดงพื้นที่ที่ใช้เป็นแปลงปฏิบัติงานเกษตรในโรงเรียน (จำนวน ๑๔ โรงเรียน) ๔๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๑

บทนำ

การประกอบอาชีพเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ เพื่อให้ได้มาซึ่งปัจจัยในการดำรงชีวิต การที่มนุษย์จะประสบความสำเร็จในงานอาชีพนั้นมีองค์ประกอบอยู่หลายประการ เช่น ความรู้ความชำนาญในอาชีพ, ความสนใจ, ความถนัด ฯลฯ ด้วยเหตุดังกล่าวการจัดการศึกษาในทุกระดับจึงมุ่งที่จะให้ผู้เรียนได้รับผลประโยชน์จากการศึกษาอย่างเต็มที่ และครบสมบูรณ์ทุกขบวนการ การศึกษาในระดับประถมศึกษานับว่าเป็นการศึกษาในระดับที่เป็นพื้นฐานในอันที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้มีความรู้พื้นฐานในด้านต่าง ๆ เพื่อที่จะได้ศึกษาในระดับสูงขึ้นและมีอาชีพสำหรับตนเองในโอกาสต่อไป

การประกอบอาชีพในประเทศไทยนั้นมีมากมายหลายอาชีพ แต่อาชีพซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศกระทำอยู่ในปัจจุบัน คืออาชีพที่เกี่ยวกับการเกษตร ในลักษณะการประกอบอาชีพทางการเกษตรมักจะประสบปัญหานานาประการ โดยเฉพาะปัญหาในส่วนที่ เกี่ยวกับเกษตรกรส่วนใหญ่ของประเทศ ยังไม่มีความรู้วิชาการเกษตรแผนใหม่ดีเท่าที่ควรซึ่งได้ส่งผลให้ระบบการผลิตทางการเกษตรเป็นไปในลักษณะล้าหลังพอสมควร และผลผลิตที่ได้ มีคุณภาพไม่ดีทำให้เกิดปัญหาเรื่องการตลาดขึ้นอีกปัญหาหนึ่ง รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยพยายามที่จะแก้ไขและปรับปรุงในเรื่องเหล่านี้เสมอมา ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น จัดให้มีเจ้าหน้าที่ เกษตรออกไปประจำในแต่ละท้องถิ่น จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้วิชาการเกษตรแผนใหม่ให้ออกไปถึงเกษตรกรอย่างแท้จริง ฯลฯ และอีกแนวทางหนึ่งที่จะเป็นการช่วยแก้ปัญหาเหล่านี้คือ การจัดให้มีการเรียนการสอนวิชาชีพเกษตรกรรมในหลักสูตรระดับต่าง ๆ ทั้งในรูปของการ ศึกษาในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน โดยมุ่งที่จะให้ผู้เรียนได้มีความรู้วิชาการ เกษตรที่ถูกต้อง แล้วนำไปปฏิบัติและเผยแพร่ความรู้ให้แก่บุคคลอื่นในโอกาสต่อไป ด้วยเหตุผลในลักษณะนี้การจัดหลักสูตรในระดับประถมศึกษาจึงได้กำหนดให้มีกลุ่มวิชาการงานและพื้นฐานอาชีพแขนงงานเกษตร โดยมุ่งที่จะจัดการเรียนการสอนเพื่อเป็นการปูพื้นฐานความรู้ในวิชาชีพเกษตร – และสร้างเจตคติที่ดีต่ออาชีพเกษตรกรรมให้แก่ผู้เรียน ซึ่งนับว่าเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาดังกล่าวข้างต้นได้ดีพอสมควร เพราะว่าผู้เรียนในระดับประถมศึกษา เมื่อจบการศึกษาในระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับแล้ว ส่วนหนึ่งจะมีโอกาสได้ศึกษาในระดับสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อไป และอีกส่วนหนึ่งซึ่งเป็นจำนวนมากพอสมควรนั้น ไม่มีโอกาสที่จะศึกษาในระดับสูงเนื่องจากปัญหาต่าง ๆ มากมาย เพราะฉนั้นผู้ที่จบการศึกษาในส่วนนี้จะออกไปประกอบอาชีพในท้องถิ่นของตัวเองเป็นส่วนใหญ่ และอาชีพในท้องถิ่นชนบทไทยส่วนใหญ่ก็คือ อาชีพทางการเกษตร ในการประกอบอาชีพเกษตรนั้น บุคคลเหล่านี้ได้มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอาชีพเกษตรมาบ้างในช่วงที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียน ซึ่งเป็นประโยชน์มากพอสมควรในการที่ปฏิบัติงานให้ประสบผลสำเร็จ และในการรับการถ่ายทอดความรู้วิชาการเกษตรใหม่ ๆ จากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจะเป็นไปได้ดีขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้การพัฒนางานในภาคเกษตรกรรมประสบผลสำเร็จได้ดีในอีกแนวทางหนึ่ง

ความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพได้กำหนดเนื้อหาสาระให้มีความสอดคล้องและต่อเนื่องกันในการเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาปีที่๑ จนถึงประถมศึกษาปีที่ ๖ โดยมุ่งหมายที่จะสร้างลักษณะนิสัยและพื้นฐานในการทำงานอาชีพต่าง ๆ รวมทั้งเพื่อให้เป็นแนวทางในการที่เลือกศึกษาในระดับสูงขึ้นไปในแขนงวิชาชีพที่ตนเองถนัด

การจัดการศึกษาในกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ในระดับประถมศึกษาได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับแขนงงานเกษตรไว้เป็นส่วนหนึ่ง โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับอาชีพเกษตรกรรมรวมถึงเป็นการสร้างเจตคติที่ดีต่ออาชีพเกษตร ในอันที่จะเป็นแนวทางหนึ่งของการพัฒนาการเกษตรของประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

ในการจัดการศึกษาให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ ของหลักสูตรนั้น ต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่างประกอบกัน โดยเฉพาะในส่วนบุคลากรผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการถ่ายทอดความรู้แก่ ผู้เรียนนั้น นับว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ สำหรับบุคลากรผู้ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนระดับประถมศึกษานั้นเป็นผู้ที่จบการศึกษาในระดับและสาขาวิชาต่าง ๆ กัน แต่ในสภาพความเป็นจริงปัจจุบันผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษามีงานที่ต้องรับผิดชอบการสอนในหลายวิชา ทั้งเป็นวิชาที่ตนเองถนัดและจบการศึกษาด้านนั้นโดยตรง หรือจำเป็นต้องสอนในวิชาที่ตนเองไม่ถนัด และไม่ได้จบการศึกษาในด้านนั้นโดยตรง ในลักษณะนี้จะส่งผลไปถึงคุณภาพของการศึกษาที่ผู้เรียนได้รับความรู้และประสบการณ์ไม่ดีเท่าที่ควร ปัญหาเหล่านี้จำเป็นต้องได้รับการแก้ไขและปรับปรุง ซึ่งการแก้ไขปรับปรุงในลักษณะนี้ต้องอาศัย -

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลในหลายด้านมาพิจารณาประกอบกัน การวิจัยครั้งนี้เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ได้ข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวกับการสอนวิชางานเกษตร ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้อาจจะเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการทำวิจัย

๑. เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปของการสอนวิชางานเกษตร ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์

๒. เพื่อศึกษาปัญหา ในการสอนวิชางานเกษตรในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์

๓. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษาของครูในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์

ขอบเขตของปัญหา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นที่จะศึกษาถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษาของครูในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์ โดยทำการศึกษาในกลุ่มครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างจำนวน ๑๔ โรงเรียน จากจำนวนโรงเรียนทั้งหมด ๔๒ โรงเรียน ดังต่อไปนี้คือ

๑. โรงเรียนบ้านกระทุ่ม
๒. โรงเรียนชามราษฎร์วิทยาคาร
๓. โรงเรียนบ้านกันโจรง
๔. โรงเรียนบ้านอันโนง
๕. โรงเรียนบ้านอาดด
๖. โรงเรียนบ้านชามศึกษาคาร
๗. โรงเรียนบ้านผือ
๘. โรงเรียนสมัคคีวิทยา
๙. โรงเรียนบ้านเมืองลิง
๑๐. โรงเรียนบ้านทวารไพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑๑. โรงเรียนบ้านขมิ้น

๑๒. โรงเรียนบ้านโคกเพร็ก

๑๓. โรงเรียนบ้านวารไพรศรี

๑๔. โรงเรียนบ้านสำโรง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ผลการวิจัยครั้งนี้อาจเป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการพัฒนาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษาให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. เป็นการเปิดโอกาสให้ครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนวิชางานเกษตร ซึ่งอาจจะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนวิชางานเกษตรในโอกาสต่อไป

๓. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร ในฐานะที่ได้มีหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาเทคโนโลยี-การเกษตร ได้รับทราบถึงข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการการเรียนการสอนวิชางานเกษตร ในระดับประถมศึกษา ซึ่งในโอกาสต่อไปทางคณะและสถาบัน อาจจะร่วมประสานงานหรือให้ความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาด้านการประถมศึกษา ในการที่จะพัฒนาปรับปรุงงานการประถมศึกษาให้มีคุณภาพดีขึ้น

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

" ความคิดเห็น " ในปัญหาพิเศษนี้ หมายถึงการแสดงความคิดเห็นของครู - อาจารย์ ที่ปฏิบัติการอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ-จอมพระ จังหวัดสุรินทร์ โดยแสดงความคิดเห็นตามความคิดเห็นของตัวเอง เกี่ยวกับการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษา

" ครู " ในปัญหาพิเศษนี้ หมายถึง ครู,อาจารย์ ที่ปฏิบัติการอยู่ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์ ทั้งที่รับผิดชอบสอนวิชางานเกษตรและไม่ได้สอนวิชางานเกษตร รวมถึงผู้บริหารสถานศึกษานั้นด้วย

" กลุ่มวิชาการงานและพื้นฐานอาชีพ " หมายถึง กลุ่มวิชาที่กำหนดไว้เป็นมวล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประสบการณ์ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ โดยเป็นกลุ่มวิชาที่ประกอบ ด้วย แขนงวิชา ๓ แขนงวิชา คือ แขนงวิชางานบ้าน, แขนงงานเกษตร, แขนงงานประดิษฐ์ และงานช่าง

" แขนงงานเกษตร " หมายถึง แขนงวิชาที่จัดไว้ในกลุ่มวิชาการงานและพื้นฐานอาชีพในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๒

การศึกษารายงานการวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

การศึกษารายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาระดับประถมศึกษา เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถขั้นพื้นฐานให้คงสภาพอ่านออกเขียนได้ คิดคำนวณได้ ได้ประกอบอาชีพตามควรแก่วัย และความสามารถ รวมถึงให้สามารถดำรงตนเป็นพลเมืองดีในสังคมที่ตนอาศัยอยู่ กลุ่มวิชาการงานและพื้นฐานอาชีพ เป็นกลุ่มวิชาที่จัดไว้ในหลักสูตรประถมศึกษา ๒๕๒๑ ซึ่งกลุ่มวิชา นี้เป็นมวลประสบการณ์ ที่จัดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีประสบการณ์ในการทำงานมีความรู้พื้นฐานในการประกอบอาชีพ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ,ค่านิยม และมีนิสัยรักการทำงานมีพื้นฐานการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ มีความขยัน อดทน ประหยัด ซื่อสัตย์ พึ่งตนเอง และสามารถนำเอาความรู้ประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนในโรงเรียนไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการประกอบอาชีพให้ได้ผลสำเร็จตามจุดประสงค์

แขนงวิชางานเกษตร เป็นมวลประสบการณ์แขนงหนึ่งที่กำหนดให้เรียนในกลุ่มวิชาการงานและพื้นฐานอาชีพ โดยแขนงวิชางานเกษตรนี้ได้จัดไว้ในหลักสูตรโดยมุ่งเน้นที่จะให้ผู้เรียนได้มีความรู้ขั้นพื้นฐานในวิชาการเกษตร และมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพเกษตร ในอันที่จะใช้ความรู้เหล่านี้เป็นแนวทางในการประกอบอาชีพหรือเป็นแนวทางในการที่จะเลือก ศึกษาในชั้นสูงต่อไป

การจัดการเรียนการสอนในกลุ่มวิชาการงานและพื้นฐานอาชีพให้บรรลุผลตามเป้าหมายของหลักสูตรและเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนมากที่สุดนั้น ควรจัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงลักษณะสำคัญต่าง ๆ ดังนี้ คือ (สุทธิ ประจงศักดิ์ และ ศิริกุล ไทพิทักษ์ : ๒๕๒๕)

๑. ความสนใจของผู้เรียน ควรกำหนดเนื้อหาและช่วงเวลาในการปฏิบัติงานเป็นตอนสั้น ๆ เพื่อให้เหมาะกับช่วงความสนใจของผู้เรียน

๒. การใช้กล้ามเนื้อหรือพละกำลังในการทำงาน ต้องให้เหมาะสมกับ วัยของผู้เรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๓. การใช้เครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ในการทำงาน ครูต้องจัดหาหรือคัดเลือกเครื่องมือรวมทั้งวัสดุอุปกรณ์ให้เหมาะกับพัฒนาการของเด็ก และควรจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอนให้เพียงพอกับจำนวนผู้เรียนด้วย

๔. เพศของผู้เรียน ครูควรจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับเพศของผู้เรียนซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจมากขึ้น

๕. การนำไปใช้ การจัดการเรียนการสอนควรคำนึงถึงการนำผลการปฏิบัติไปใช้เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนเอง,ต่อครอบครัวและต่อสังคมเป็นส่วนรวม

๖. ความคิดสร้างสรรค์ ครูควรจัดกิจกรรมที่จะส่งเสริมหรือชี้นำให้ผู้เรียนได้เกิดความคิดในทางสร้างสรรค์ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน หรือการที่จะออกไปประกอบอาชีพ

๗. การฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดให้สัมพันธ์กับการกระทำ เพื่อให้ผู้เรียนได้เป็นผู้รู้จักการทำงานอย่างมีแบบแผนและเหตุผล

๘. การวางแผนในการทำงาน ครูควรจัดกิจกรรมให้เป็นลำดับขั้นเพื่อให้นักเรียนได้มีการเรียนรู้และสัมผัสกับความถูกต้องในการทำงาน จนเกิดความเคยชินซึ่ง จะเป็นผลดีต่อไปในการทำงาน

๙. การทำงานร่วมกับผู้อื่น ครูควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ลักษณะการทำงานเป็นกลุ่ม รู้จักฟังเหตุผล และความคิดเห็นของผู้อื่นเพื่อประโยชน์ในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๑๐. กิจนิสัยในการทำงานโดยฝึกให้รู้จักรับผิดชอบต่อหน้าที่และการทำงานเพื่อประโยชน์ในการที่จะออกไปประกอบอาชีพในอนาคต

การสอนนับว่าเป็นขั้นตอนสำคัญของครูในการที่จะทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายซึ่งครูจะต้องมีความรู้ในด้านเนื้อหาวิชาต่าง ๆ เป็นอย่างดีและครูจะต้อง รู้จักใช้รูปแบบการสอนให้เหมาะกับลักษณะเนื้อหาวิชารวมถึงเหมาะกับระดับชั้นของผู้เรียนในการสอนวิชาการงานและพื้นฐานอาชีพพบว่า ครูส่วนใหญ่ใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิตเพราะก่อนที่ครูจะให้นักเรียนกระทำกิจกรรม หรือฝึกปฏิบัติงาน ครูจะต้องให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจวิธีการปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนอย่างถูกต้อง การสาธิตของครูจึงเป็นการแสดงให้ นักเรียนเห็นถึงการปฏิบัติงานจริงก่อนที่จะเริ่มต้นปฏิบัติงานใหม่ทุกครั้ง

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร : ๒๕๒๖ กล่าวไว้ว่า "ในด้านการจัดครูสอนกลุ่มการงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และพื้นฐานอาชีพนั้น มิได้คำนึงมากนักว่าจะต้องเป็นครูที่มีความรู้เฉพาะอย่าง แต่ขอให้เป็นผู้ที่มีศรัทธาในกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ มีความสนใจในเรื่องการงานและอาชีพ ซึ่งอาจเป็นครูหรือผู้รู้ ผู้ชำนาญการในท้องถิ่นก็ได้ ส่วนในด้านวัสดุอุปกรณ์การสอนสำหรับครูและวัสดุฝึกสำหรับผู้เรียนนั้น มุ่งที่จะให้ใช้ประโยชน์จากวัสดุที่มีอยู่ในท้องถิ่นให้มากที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้"

พาณี อ่อนสุภาพ : ๒๕๒๔ พบว่าในการสอนงานเกษตรนั้น ครูส่วนใหญ่จะเน้นความสำคัญของจุดประสงค์เฉพาะที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และใช้เวลาในการเตรียมการสอนปานกลางโดยอาศัยหลักสูตรเป็นแนวทางมาก จุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการสอนมีประโยชน์ต่อครูมากโดยครูได้อาศัยจุดประสงค์การเรียนรู้ในการติดตามและวัดผลนักเรียน ครูส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่าเนื้อหาวิชางานเกษตรมีความเหมาะสมกับท้องถิ่นและวัยของผู้เรียนในระดับปานกลาง ส่วนเวลาที่กำหนดให้สำหรับเนื้อหาแต่ละเรื่องนั้นกำหนดไว้ปานกลางในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นครูได้จัดกิจกรรมมากในเรื่องให้นักเรียนทำงานพร้อมกันเป็นกลุ่ม ส่วนการจดบันทึกนั้นนักเรียนปฏิบัติน้อย การจัดมุมเกษตร, ป้ายนิเทศนิทรรศการ ครูยังจัดน้อย ครูใช้ของจริงเป็นสื่อการเรียนงานเกษตรมาก ครูใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรมต่าง ๆ และตรวจผลงานในการประเมินผลเป็นส่วนใหญ่ และผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะว่าในการสอนงานเกษตรครูควรสาธิตให้นักเรียนดูก่อน ให้นักเรียนปฏิบัติจริงทุกครั้งและต้องคอยดูแลอย่างใกล้ชิด

ลักขณา สมเชื้อ : ๒๕๒๔ พบว่า ในการสอนงานเกษตรครูจะมีปัญหาในด้านความรู้เนื้อหาวิชาที่สอนอยู่ในระดับปานกลาง นอกนั้นเป็นปัญหาด้านสถานภาพของครู ด้านผู้บริหาร, ด้านหลักสูตร, และได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ครูควรพัฒนาเทคนิคและวิธีการสอนให้เกิดความรู้ความเข้าใจให้มากขึ้น และควรสนับสนุนให้ครูใช้แหล่งวิทยาการในท้องถิ่นให้เป็นประโยชน์ทั้งในระดับโรงเรียนและกลุ่มโรงเรียน ควรจัดให้ครูมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องความรู้, วิธีการสอนและนวัตกรรมการเรียนการสอน รวมถึงครูควรศึกษาแผนการสอนล่วงหน้า และเตรียมตัวให้พร้อมในหัวข้อที่จะสอนเพราะวิชากลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพเน้นการทำงาน ตามขบวนการให้ได้ผลงานที่สำเร็จ ซึ่งจะเกี่ยวกับการวัดผลและติดตามผลทางจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

อำนวย ชมศรีสวัสดิ์ และ คณะ : ๒๕๒๖ พบว่า ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษา ปี ๕ - ๖

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม มีดังต่อไปนี้ คือ

๑. สภาพปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านต่าง ๆ ของครูผู้สอน ในส่วนที่เกี่ยวกับผู้บริหาร พบว่า ครูมีปัญหามาก

๒. ความรู้พื้นฐานของครูผู้สอนในเรื่องงานบ้าน, งานเกษตร, งานประดิษฐ์ และงานช่าง พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

๓. การประเมินผล ครูส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางและมีปัญหา - เด่นชัดในด้านนี้ คือ เรื่องครูผู้สอนและผู้บริหารสถานศึกษา ได้ร่วมกันปรึกษาหารือในการแก้ปัญหาเรื่องการวัดผลประเมินผลการเรียนการสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ น้อยเกินไป

ยุพา ประถมภัฏ และคณะ : ๒๕๒๕ พบว่า เหตุที่ครูไม่สามารถปฏิบัติตาม- แผนการสอนได้ครบถ้วน เพราะ ครูขาดวัสดุอุปกรณ์ในการสอน,แผนการสอนเสนอแนะ กิจกรรมมากเกินไป ทำให้เวลาไม่พอ,กิจกรรมไม่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นและครูไม่ถนัด ในการสอนในเรื่องนั้น ๆ

ภิรมย์ ศรีเพชร : ๒๕๒๗ พบว่า ค่าเฉลี่ยของ..วามต้องการของนักเรียน- ในการศึกปฏิบัติกิจกรรมในกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพสูงกว่าค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติในทุกกิจกรรม และพบว่า ครูส่วนใหญ่พยายามที่จะจัดกิจกรรมการเรี เการสอนให้สอดคล้อง กับความต้องการของผู้เรียน แต่มีปัญหาดังนี้คือ

๑. ครูขาดความรู้เฉพาะในด้านนั้น

๒. ขาดงบประมาณและเครื่องมืออุปกรณ์

๓. มีปัญหาด้านสภาพแวดล้อมและอาคารสถานที่ไม่เหมาะสมหรือไม่เพียงพอ

๔. โรงเรียนขาดการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองนักเรียนได้เข้าใจถึงจุดมุ่งหมายของกลรสอนวิชากลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ทำให้ผู้ปกครองไม่สนับสนุนการจัด- การเรียนการสอนเท่าที่ควร

สงบ พงศ์อารยะ และคณะ : ๒๕๒๕ พบว่า ลำดับความต้องการความช่วยเหลือจากทางราชการในด้านการสอนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา เรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้ คือ

๑. ช่วยเหลือด้านอุปกรณ์การสอน

๒. ช่วยเหลือด้านหนังสือแบบเรียนสำหรับเด็ก

๓. ให้การอบรมวิชาการสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๔. ให้การอบรมวิชาการสอนกลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้

โครงสร้างหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑

หลักสูตรประถมศึกษา ๒๕๒๑ ได้กำหนดมวลประสบการณ์ที่จัดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ไว้เป็น ๔ กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ ๑. กลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ ประกอบด้วย ภาษาไทยและคณิตศาสตร์

กลุ่มที่ ๒ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ว่าด้วยการแก้ปัญหาของชีวิตและสังคม กล่าวถึงความต้องการของมนุษย์ในด้านต่าง ๆ เพื่อความดำรงอยู่และการดำเนินชีวิตที่ดี อันประกอบด้วยการเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้ คือ

- สิ่งมีชีวิต
- ชีวิตในบ้าน
- สิ่งที่อยู่รอบตัวเรา
- ชาติไทย
- ข่าวเหตุการณ์วันสำคัญ
- การทำมาหากิน
- พลังงานและสารเคมี
- จักรวาลและอากาศ
- ประเทศเพื่อนบ้าน
- การสื่อสารและการคมนาคม
- ประชากรศึกษา
- การเมืองและการปกครอง

กลุ่มที่ ๓ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ว่าด้วยกิจกรรมที่เกี่ยวกับการพัฒนาและสร้างนิสัย อันประกอบด้วย จริยศึกษา,พลศึกษา,ศิลปศึกษา,ดนตรี,นาฏศิลป์, กิจกรรมสร้างนิสัย

กลุ่มที่ ๔ กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ว่าด้วยประสบการณ์ทั่วไปในการทำงานและความรู้พื้นฐานในการประกอบอาชีพ อันประกอบด้วย งานบ้าน,งานเกษตร -

เอกสารนี้ใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานประดิษฐ์และงานช่าง

การเรียนการสอน

หลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๑ ได้จัดมวลประสบการณ์ให้เรียนโดยจัดเป็นสามช่วง ช่วงละ ๒ ปี คือ ประถมศึกษาปีที่ ๑-๒, ประถมศึกษาปีที่ ๓ - ๔ , ประถมศึกษาปีที่ ๕ - ๖ และมีแนวทางการจัดการเรียการสอน ดังนี้ คือ

๑. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนเนื้อหาในแต่ละบทเรียน ควรให้ยืดหยุ่นตามเหตุการณ์สภาพท้องถิ่น, ความสนใจของผู้เรียน และให้มีความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มวิชามากที่สุดเท่าที่จะทำได้

๒. ผู้สอนควรใช้วิธีสอนที่จะให้ผู้เรียนรู้ปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น ฝึกให้คิดเป็นแก้ปัญหาเป็น และรู้จักนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน โดยพิจารณาวิธีสอนที่เห็นว่าเหมาะสมกับจุดประสงค์และลักษณะเนื้อหาวิชา เช่น การสอนแบบแก้ปัญหา-ค้นคว้า,อภิปราย ฯลฯ

๓. ผู้สอนควรคำนึงถึงการที่จะให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนทั้งภาควิชาการ และภาคปฏิบัติ ซึ่งมีผลส่งเสริมคุณลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลและให้ผู้เรียนอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข

๔. เวลาเรียนกำหนดไว้คาบละ ๒๐ นาที ในการจัดสอนให้โรงเรียนกำหนดช่วงตารางเรียนเอง โดยจะกำหนดครั้งละกี่คาบ เป็นช่วงสั้นหรือยาวได้ตามความ - เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน,ลักษณะเนื้อหาและกิจกรรม

เวลาเรียน

ตลอดหลักสูตรใช้เวลาเรียน ๖ ปี แต่ละปีการศึกษาควรมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า ๔๐ สัปดาห์ ในหนึ่งสัปดาห์ต้องมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า ๒๕ ชั่วโมง เมื่อรวมแล้วในหนึ่งปีการศึกษาต้องมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า ๒๐๐ วัน และไม่ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ ชั่วโมง อัตราเวลาเรียนของมวลประสบการณ์ทั้ง ๔ กลุ่ม กำหนดไว้โดยประมาณ ดังนี้

๑. กลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้

- ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๒ ประมาณร้อยละ ๕๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ - ๔ ประมาณร้อยละ ๓๕ ของเวลาเรียนทั้งหมด
- ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ - ๖ ประมาณร้อยละ ๒๕ ของเวลาเรียนทั้งหมด

๒. กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

- ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๒ ประมาณร้อยละ ๑๕ ของเวลาเรียนทั้งหมด
- ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ - ๔ ประมาณร้อยละ ๒๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด
- ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ - ๖ ประมาณร้อยละ ๒๕ ของเวลาเรียนทั้งหมด

๓. กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย

- ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๒ ประมาณร้อยละ ๒๕ ของเวลาเรียนทั้งหมด
- ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ - ๔ ประมาณร้อยละ ๒๕ ของเวลาเรียนทั้งหมด
- ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ - ๖ ประมาณร้อยละ ๒๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด

๔. กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ

- ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๒ ประมาณร้อยละ ๑๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด
- ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ - ๔ ประมาณร้อยละ ๒๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด
- ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ - ๖ ประมาณร้อยละ ๓๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด

<u>การวัดผลการประเมินผลและการติดตามผล</u>

การวัดผลและประเมินผลตลอดจนติดตามผลเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการจัดให้ผู้เรียนได้เรียนหรือเลื่อนชั้นระหว่างปีหรือปลายปีตามความสามารถของผู้เรียนให้เป็นหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนทดสอบเป็นระยะ หรือทดสอบเมื่อจบแต่ละบทเรียนตามลักษณะการจัดประสบการณ์และเนื้อหาวิชา ทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียน

<u>โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพระดับประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑</u>

หลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๑ กำหนดมวลประสบการณ์ในกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ เป็นกลุ่มวิชาที่ประกอบไปด้วย งาน ๓ สาขาคือ

๑. งานบ้าน กำหนดประสบการณ์ที่ควรจัดให้มีขึ้น ดังนี้ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ประสบการณ์งานบริการทั้งส่วนตนและส่วนรวม
- ประสบการณ์ซื้อขายบริการ
- ประสบการณ์เกี่ยวกับสุขภาพและอนามัยในชีวิตประจำวัน
- ประสบการณ์ในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับตนเอง
- ประสบการณ์ในการเลือกเครื่องมือเครื่องใช้,การเก็บรักษาและความปลอดภัยในชีวิต
- ประสบการณ์การดำรงชีวิตที่เป็นสุข

๒. งานเกษตร กำหนดประสบการณ์ที่ควรจัดให้มีขึ้น ดังนี้คือ

- ประสบการณ์ปฏิบัติงานเกษตรที่ทันสมัย
- ประสบการณ์เกี่ยวกับผลิตผลทางการเกษตร
- ประสบการณ์เกี่ยวกับการพัฒนาทางวิชาการเกษตรสมัยใหม่
- ประสบการณ์การสงวนทรัพยากรและคุณค่าทางการเกษตร
- ประสบการณ์การเลือกเครื่องมือ,เครื่องใช้ทางการเกษตร และความปลอดภัย
- ประสบการณ์ทางการเกษตรเพื่อพัฒนาท้องถิ่นและครอบครัว
- ประสบการณ์การวางพื้นฐานการเกษตรเพื่อการประกอบอาชีพ
- ประสบการณ์การวางพื้นฐานการเกษตรเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

๓. งานประดิษฐ์และงานช่าง กำหนดประสบการณ์ที่ควรจัดให้มีขึ้น ดังนี้ คือ

- ประสบการณ์การทำงานร่วมกับผู้อื่น
- ประสบการณ์การประดิษฐ์และความคิดสร้างสรรค์
- ประสบการณ์เกี่ยวกับการเลือกวัสดุและเครื่องมือ
- ประสบการณ์เกี่ยวกับการสัมผัส
- ประสบการณ์เกี่ยวกับความปลอดภัย,การสะสม การบำรุงรักษาเครื่องมือและวัสดุ
- ประสบการณ์เกี่ยวกับผลงานกับชีวิตประจำวัน
- ประสบการณ์พื้นฐานในการดำรงชีวิต
- ประสบการณ์เกี่ยวกับการแก้ปัญหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ในหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๑ ได้กำหนดเนื้อหาสาระออกเป็น ๒ ส่วน คือ

๑. ในระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๔ นักเรียนทุกคนต้องเรียนงานบ้าน งานเกษตร, งานประดิษฐ์และงานช่าง เป็นวิชาบังคับ

๒. ในระดับประถมศึกษาปีที่ ๕ - ๖ นักเรียนจะมีโอกาสเรียนงานเลือกตามความสนใจ ซึ่งหลักสูตรกำหนดอัตรา เวลาเรียนกลุ่มการง...และพื้นฐานอาชีพ ไว้เป็น ๓๐% หรือ ๓๐๐ ชั่วโมง หรือ ๔๐๐ คาบ แบ่งเวลาให้เรียนงานพื้นฐาน ๒๐% หรือ - ๒๐๐ ชั่วโมง หรือ ๖๐๐ คาบ เรียนงานเลือก ๑๐% หรือ ๑๐๐ ชั่วโมง หรือ ๓๐ คาบ วิธีเลือกก็ควรสำรวจข้อมูลต่าง ๆ เช่น ความสนใจ, ความถนัดของผู้เรียน, ความพร้อมของครูผู้สอน, ความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น ฯลฯ แล้วโรงเรียนตั้งคณะกรรมการขึ้นพิจารณาเพื่อตัดสินใจเลือกงานเลือกให้เหมาะสมและรัดกุม

อัตราเวลาเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ มีอัตราส่วนเวลาเรียน ดังนี้คือ

๑. ระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๒ ประมาณร้อยละ ๑๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด หรือ ๑๐๐ ชั่วโมง หรือ ๓๐๐ คาบ ต่อหนึ่งปีการศึกษา

๒. ระดับประถมศึกษาปีที่ ๓ - ๔ ประมาณร้อยละ ๒๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด หรือ ๒๐๐ ชั่วโมง หรือ ๖๐๐ คาบ ต่อหนึ่งปีการศึกษา

๓. ระดับประถมศึกษาปีที่ ๕ - ๖ ประมาณร้อยละ ๓๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด หรือ ๓๐๐ ชั่วโมง หรือ ๔๐๐ คาบ ต่อหนึ่งปีการศึกษา

หลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๑ ได้กำหนดจุดประสงค์เฉพาะ ของกลุ่มวิชาการงานและพื้นฐานอาชีพ แขนงงานเกษตรไว้ดังนี้คือ

๑. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่องานเกษตร ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

๒. เพื่อให้มีความรู้และสามารถใช้เครื่องมือเกษตรอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

๓. เพื่อให้มีทักษะและประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเกษตรที่ทันสมัย

๔. เพื่อให้นำความรู้ทางเกษตรที่ได้รับจากโรงเรียนไปพัฒนาครอบครัวและท้องถิ่นของตน

๕. เพื่อสร้าง เสริมความสามารถ, ความถนัดและความสนใจในการเรียนรู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และปฏิบัติงานวิชาเกษตรกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

๖. เพื่อสร้างความมั่นใจในการปฏิบัติงานและการวางพื้นฐานในการประกอบอาชีพเกษตร

การจัดการเรียนการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษา ได้กำหนดให้ มีเนื้อหาสาระในแต่ละระดับชั้น ดังนี้คือ

๑. ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ – ๒ ได้กำหนดเนื้อหาไว้ดังนี้ คือ

– การเตรียมดินสำหรับเพาะเมล็ด

– การเพาะเมล็ด

– การปลูกและบำรุงรักษาผักและไม้ดอกไม้ประดับ

๒. ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ – ๔ ได้กำหนดเนื้อหาไว้ดังนี้คือ

– เครื่องมือและอุปกรณ์การเกษตรประเภทต่าง ๆ วิธีใช้และการดูแลรักษา

– การปลูกพืชชนิดต่าง ๆ ได้แก่ การปลูกพืชไร่,การปลูกพืชสวนครัว การปลูกพืชไม้ดอกไม้ประดับ,การปลูกไม้ผลอายุสั้น

– อาหารพืชและการบำรุงรักษา ได้แก่ การเจริญเติบโตของพืช,อาหารของพืชชนิดต่าง ๆ

๓. ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ – ๖ ได้กำหนดเนื้อหาสาระไว้ดังนี้ คือ

– เครื่องมือและอุปกรณ์การเกษตร อันประกอบด้วย เครื่องมือและอุปกรณ์การเกษตรประเภทต่าง ๆ , การเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์พืช

– การปลูกและบำรุงรักษาพืช อันประกอบด้วย การปลูกพืชตามฤดูกาล การปลูกพืชโดยไม่ใช้ดิน

– การขยายและคัดเลือกพันธุ์พืช อันประกอบด้วย การขยายพันธุ์ พืชโดยใช้ส่วนต่าง ๆ ของพืช,การเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์พืช

– การเก็บเกี่ยวพืชผลและการใช้ส่วนที่เหลือจากการเก็บเกี่ยวใช้เป็นประโยชน์อันประกอบด้วย ระยะเวลาที่เหมาะแก่การเก็บเกี่ยว,การเก็บเกี่ยวที่ถูกวิธี ตามลักษณะของพืชแต่ละชนิด,วิธีรักษาพืชที่เก็บเกี่ยวแล้วให้คงสภาพดี,การใช้ส่วนที่เหลือจากการเก็บเกี่ยวให้เป็นประโยชน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

010435

- ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยอนินทรีย์

โครงสร้างและระบบบริหารงานการประถมศึกษา

การจัดการการประถมศึกษาเป็นหน้าที่รับผิดชอบของหน่วยงานราชการในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งได้แก่หน่วยงานบริหารเพื่อดูแลการจัดการการศึกษาออกเป็นระดับจังหวัด, อำเภอ และกลุ่มโรงเรียน โดยมีหน่วยงานรับผิดชอบ คือ

๑. สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการประถมศึกษาจังหวัด โดยจัดทำนโยบายการดำเนินงานแผนพัฒนาการประถมศึกษาจัดทำงบประมาณ ปรับปรุงวิจัย ติดตามประเมินผล ควบคุมมาตรฐาน และรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการประถมศึกษาในสังกัด โดยมีผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบการบริหารงาน

๒. สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการ-คณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอ โดยจัดการประสานงานและควบคุมการดำเนิน งานการประถมศึกษาในเขตอำเภอ โดยมีหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ เป็นผู้บังคับบัญชา รับผิดชอบในการบริหารงาน

๓. กลุ่มโรงเรียน มีหน้าที่เกี่ยวกับโรงเรียนภายในกลุ่มในด้านการวาง-แผนงาน ประสานงาน ติดตามผล ประเมินผล เสนองบประมาณประจำปี เสนอแนะการ พิจารณาความดีความชอบประจำปี และให้ความเห็นชอบในการพัฒนาบุคลากร โดยจัดตั้งเป็นคณะกรรมการการประถมศึกษาประจำกลุ่มโรงเรียนขึ้น

บุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษา อาจแบ่งออกเป็น ๒ กลุ่มใหญ่ ๆ คือ

๑. กลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ ครูใหญ่,อาจารย์ใหญ่ ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารงานในโรงเรียนทั้งหมด

๒. กลุ่มบุคลากรที่ทำการสอนในโรงเรียน ได้แก่ ครู,อาจารย์ ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการสอนในแต่ละระดับชั้น หรือแต่ละวิชา นอกจากงานด้านการสอนโดยตรง - แล้วครูในโรงเรียนประถมศึกษายังต้องปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ที่เป็นงานในโรงเรียนอีก เนื่องจากไม่มีบุคลากรที่ทำหน้าที่โดยเฉพาะ ซึ่งในโรงเรียนประถมศึกษาโดยทั่วไปจัดแบ่งงานไว้ดังนี้ คือ

- งานฝ่ายวิชาการ รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประเมินผล

- งานฝ่ายธุรการ รับผิดชอบเกี่ยวกับงานสารบรรณ, บุคลากร, การเงิน, พัสดุ และทะเบียนนักเรียน

- งานฝ่ายปกครอง รับผิดชอบเกี่ยวกับงานสภานักเรียน และงานปกครอง

- งานฝ่ายบริหาร รับผิดชอบเกี่ยวกับงานห้องสมุด, งานโสตทัศนศึกษา งานกิจกรรมและงานพยาบาล

<u>โครงสร้างการบริหารงานของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์</u>

สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจอมพระ ประกอบด้วยโรงเรียนประถมศึกษาที่อยู่ในสังกัด ทั้งหมด จำนวน ๔๒ โรงเรียน โดยแบ่งส่วนราชการออกเป็น ๗ กลุ่ม โรงเรียน ดังนี้คือ

๑. กลุ่มโรงเรียนตำบลจอมพระ ประกอบด้วยโรงเรียนบ้านจอมพระ, โรงเรียนบ้านกระทุ่ม, โรงเรียนบ้านชามราษฎร์วิทยาคาร, โรงเรียนบ้านตาถวน, โรงเรียนทวีคามวิทยา และโรงเรียนไตรมิตร

๒. กลุ่มโรงเรียนตำบลชุมแสง ประกอบด้วยโรงเรียนบ้านชุมแสง, โรงเรียนบ้านยาง, โรงเรียนบ้านเวือย, โรงเรียนบ้านกันโจรง และโรงเรียนบ้านอันโนง

๓. กลุ่มโรงเรียนตำบลบุแกรง ประกอบด้วยโรงเรียนบ้านชามศึกษาคาร โรงเรียนบ้านอาคด, โรงเรียนบ้านอาแอะ, โรงเรียนบ้านบุแกรง และโรงเรียนบ้านว่าน

๔. กลุ่มโรงเรียนตำบลบ้านผือ ประกอบด้วยโรงเรียนบ้านผือ, โรงเรียนบ้านจบก, โรงเรียนบ้านบุอะไร, โรงเรียนสามัคคีวิทยา, โรงเรียนบ้านม่วง และ โรงเรียนบ้านอาทึก

๕. กลุ่มโรงเรียนตำบลเมืองลิง ประกอบด้วยโรงเรียนบ้านเมืองลิง, โรงเรียนบ้านทุ่งนาค, โรงเรียนบ้านกรูดหนองชำ, โรงเรียนบ้านดงเค็ง, โรงเรียนบ้านทวารไพร, โรงเรียนบ้านหนองเหล็ก

๖. กลุ่มโรงเรียนตำบลกระหาด ประกอบด้วยโรงเรียนบ้านชมิ้น, โรงเรียนบ้านระวี, โรงเรียนบ้านชามเดื่อ, โรงเรียนบ้านโคกเพร็ก, โรงเรียนบ้านหนองขวาวและโรงเรียนบ้านดินแดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๗. กลุ่มโรงเรียนตำบลหนองสนิท ประกอบด้วยโรงเรียนบ้านหนองสนิท โรงเรียนบ้านหนองเหล็ก, โรงเรียนบ้านหนองหลวง, โรงเรียนบ้านหนองกับ, โรงเรียนบ้านสำโรง, โรงเรียนบ้านวารไพรศรี, โรงเรียนบ้านโนนงิ้ว และโรงเรียนบ้านลุ่มระวี

จากการได้ศึกษารายงานการวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนการสอนในกลุ่มวิชาการงานและพื้นฐานอาชีพนั้นเป็นมวลประสบการณ์ที่จัดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีประสบการณ์ในการทำงาน มีความรู้พื้นฐานในการประกอบอาชีพโดยมุ่งเน้นให้มีความรู้, ความสามารถ, ค่านิยม และมีนิสัยรักการทำงาน มีพื้นฐานการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ และในกลุ่มวิชาการงานและพื้นฐานอาชีพได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนวิชางานเกษตรไว้เป็นส่วนหนึ่ง ซึ่งในการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษานั้นได้มีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ในหลายลักษณะ ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยที่ได้ศึกษาจากรายงานวิจัยต่าง ๆ ได้ดังนี้คือ

-เกี่ยวกับครูผู้สอน จะเห็นได้ว่าครูผู้สอนวิชางานเกษตรพบปัญหาต่าง ๆ กัน เช่น ปัญหาด้านความรู้เนื้อหาวิชาที่สอน, ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน, ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล, ปัญหาการขาดวัสดุอุปกรณ์ในการสอน, ปัญหาด้านสภาพแวดล้อมและอาคารสถานที่ไม่เหมาะสมหรือไม่เพียงพอ

-ส่วนข้อเสนอแนะที่ผู้วิจัยแต่ละคนได้เสนอแนะไว้ในผลการวิจัยนั้น เช่น วัสดุอุปกรณ์การสอนสำหรับครูและวัสดุฝึกสำหรับผู้เรียน ควรใช้วัสดุที่มีอยู่ในท้องถิ่นให้มากที่สุด, การสอนงานเกษตรครูควรสาธิตให้นักเรียนดูก่อนให้ปฏิบัติจริงทุกครั้ง, ครูควรพัฒนาเทคนิคและวิธีการสอนให้เกิดความรู้ความเข้าใจมากขึ้น ควรจัดให้ครูมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องความรู้, วิธีการสอนและนวกรรมการเรียนการสอน, ครูควรศึกษาแผนการสอนล่วงหน้าและเตรียมตัวให้พร้อมในหัวข้อที่จะสอน

ในการศึกษารายงานการวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยในครั้งนี้ได้นำไปเป็นข้อมูลและแนวทางในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และใช้เป็นข้ออ้างอิงเปรียบเทียบในการวิเคราะห์ผลการวิจัยครั้งนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๓

วิธีการดำเนินการวิจัย

<u>การทำการวิจัยครั้งนี้มีวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้คือ</u>

๑. ประชากรที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครู,อาจารย์ ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งเป็นครู,อาจารย์ทุกท่านในโรงเรียนที่อยู่ในกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย

๒. การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Area or cluster random sampling) โดยมีวิธีการดังนี้ คือ

๑. แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มโรงเรียน ตามการแบ่งส่วนราชการเป็นกลุ่มโรงเรียนของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งจะประกอบด้วย ๗ กลุ่มโรงเรียน การวิจัยได้กระทำทั้งหมด ๗ กลุ่มโรงเรียน ทั้งนี้เพื่อให้ข้อมูลที่ได้มีการกระจายในทุกกลุ่มโรงเรียน

๒. ทำการสุ่มตัวอย่างเพื่อเลือกโรงเรียนที่จะทำการศึกษาวิจัย โดยสุ่มตัวอย่างกลุ่มโรงเรียนละ ๒ โรงเรียน จึงได้โรงเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๑๔ โรงเรียน

๓. ผู้ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ เป็นครู,อาจารย์ทุกท่าน ในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ๑๔ โรงเรียน มีจำนวนครู ๑๕๗ คน

๓. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามลักษณะของแบบสอบถามที่ใช้มี ๒ แบบ คือ

๑. แบบสอบถามชนิดปลายปิด

๒. แบบสอบถามชนิดปลายเปิด

ในการสร้างแบบสอบถามได้กำหนดลักษณะเนื้อหาของแบบสอบถามไว้ ๓ หัวข้อ ได้แก่

๑. ลักษณะทั่วไปในการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒. ปัญหาในการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษา

๓. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษา

๔. วิธีการดำเนินการสร้างแบบสอบถามและการนำไปใช้ มีขั้นตอนการปฏิบัติ ดังนี้คือ

๑. การสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ศึกษาลักษณะถึงลักษณะพื้นฐานและข้อมูลพื้นฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์ ได้แก่ จำนวนโรงเรียนทั้งหมด, สอบถามถึงลักษณะทั่วไปในการสอนวิชางานเกษตร จาก ครู, อาจารย์ ในโรงเรียนประถมศึกษา, ศึกษาถึงรายงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง แล้วได้ทำการสร้างแบบสอบถามโดยได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ

๒. การทดสอบแบบสอบถาม ได้นำไปทดสอบกับ ครู, อาจารย์ ในโรงเรียนประถมศึกษา ของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์ ในกลุ่มครูที่ไม่ได้อยู่ในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงแบบสอบถาม และวางแนวทางในการวิเคราะห์ผลการวิจัย, สรุปผลการวิจัย

๓. ผู้วิจัยได้ติดต่อขออนุญาตทำการวิจัยในพื้นที่อำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์ผ่านสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์ โดยมีหนังสือ ราชการเพื่อขอความร่วมมือ จากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร ที่ ทม. ๑๔๐๔/๑๗๓๔ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๒๔ ถึงหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอจอมพระ ได้อนุญาตให้ดำเนินการได้ตั้งแต่วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๒๔ เป็นต้นไปจนสิ้นสุดการวิจัย

๔. ผู้วิจัยได้ดำเนินแบบสอบถามไปส่งและขอรับคืนด้วยตัวเอง โดยได้ดำเนินการในระหว่างวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๒๔ ถึงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๒๔

๕. โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างกลุ่มโรงเรียนละ ๒ โรงเรียน จึงมีจำนวนโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ๑๔ โรงเรียน ดังนี้คือ

๑. โรงเรียนบ้านกระทุ่ม
๒. โรงเรียนขามราษฎร์วิทยาคาร
๓. โรงเรียนสามัคคีวิทยา
๔. โรงเรียนบ้านผือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๕. โรงเรียนบ้านสำโรง
๖. โรงเรียนบ้านวารไพรศรี
๗. โรงเรียนบ้านชมิ้น
๘. โรงเรียนบ้านอันโนง
๙. โรงเรียนบ้านทวารไพร
๑๐. โรงเรียนบ้านเมืองลิง
๑๑. โรงเรียนบ้านโคกเพร็ด
๑๒. โรงเรียนบ้านกันโจรง
๑๓. โรงเรียนบ้านอาคต
๑๔. โรงเรียนบ้านขามศึกษาคาร

๕. ผู้ตอบแบบสอบถามใช้ ครู, อาจารย์ทุกคนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ๑๔ โรงเรียน มีจำนวนครู ๑๕๗ คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๔

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ

๑. การหาค่าร้อยละ

๒. การหาค่าเฉลี่ย ซึ่งใช้สูตรดังนี้คือ

– สูตรการหาค่าเฉลี่ยที่ใช้สำหรับวิเคราะห์หาแต้มคะแนนเฉลี่ยในตอนที่ ๒ ของแบบสอบถาม ใช้สูตรดังนี้ คือ

$$\text{แต้มคะแนนเฉลี่ย } (\bar{X}) = \frac{(x_1 \times 4)+(x_2 \times 3)+(x_3 \times 2)+(x_4 \times 1)+(x_5 \times 0)}{N}$$

โดยกำหนดให้ $\bar{x}$ = แต้มคะแนนเฉลี่ย

N = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

x_1 = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามว่าเป็นปัญหาที่พบมากที่สุด

x_2 = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามว่าเป็นปัญหาที่พบมากพอสมควร

x_3 = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามว่าเป็นปัญหาที่พบในระดับปานกลาง

x_4 = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามว่าเป็นปัญหาที่พบน้อยมาก

x_5 = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามว่าไม่เคยพบปัญหาดังกล่าวเลย

และได้กำหนดช่วงแต้มคะแนนเฉลี่ยไว้ดังนี้ คือ

แต้มคะแนนเฉลี่ย	๐.๐๑ – ๑.๐๐	ไม่เคยพบปัญหาดังกล่าวเลย
แต้มคะแนนเฉลี่ย	๑.๐๑ – ๒.๐๐	เป็นปัญหาที่พบน้อยมาก
แต้มคะแนนเฉลี่ย	๒.๐๑ – ๓.๐๐	เป็นปัญหาที่พบระดับปานกลาง
แต้มคะแนนเฉลี่ย	๓.๐๑ – ๔.๐๐	เป็นปัญหาที่พบมากพอสมควร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต้มคะแนนเฉลี่ย ๔.๐๑ – ๕.๐๐ เป็นปัญหาที่พบมากที่สุด

– สูตรการหาค่าเฉลี่ยที่ใช้สำหรับวิเคราะห์หาแต้มคะแนนเฉลี่ย ในตอนที่ ๓ ของแบบสอบถามใช้สูตรดังนี้ คือ

$$\text{แต้มคะแนนเฉลี่ย } (\bar{x}) = \frac{(x_1 \times 5)+(x_2 \times 4)+(x_3 \times 3)+(x_4 \times 2)+(x_5 \times 1)}{N}$$

โดยกำหนดให้ x = แต้มคะแนนเฉลี่ย

N = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

x_1 = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง

x_2 = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามว่าเห็นด้วย

x_3 = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามว่าไม่แน่ใจกับข้อความนั้น

x_4 = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามว่าไม่เห็นด้วย

x_5 = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

และได้กำหนดช่วงแต้มคะแนนเฉลี่ยได้ดังนี้ คือ

แต้มคะแนนเฉลี่ย ๑.๐๑ – ๑.๐๐ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น

แต้มคะแนนเฉลี่ย ๑.๐๑ – ๒.๐๐ ไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น

แต้มคะแนนเฉลี่ย ๒.๐๑ – ๓.๐๐ ไม่แน่ใจกับข้อความนั้น

แต้มคะแนนเฉลี่ย ๓.๐๑ – ๔.๐๐ เห็นด้วยกับข้อความนั้น

แต้มคะแนนเฉลี่ย ๔.๐๑ – ๕.๐๐ เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง ๑๔ โรงเรียนมีครูจำนวน ๑๕๗ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปยังกลุ่มตัวอย่างใช้ ๑๕๗ ชุด และได้รับคืน ๑๔๐ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๘๙.๑๐ ในการวิเคราะห์ผลการวิจัย ได้แยกออกเป็นดังนี้ คือ

๑. ลักษณะทั่วไปในการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษา ซึ่งประกอบด้วย

๑.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑.๒ ลักษณะทั่วไปในการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษา

๒. ปัญหาในการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษา

๓. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษา ซึ่งได้แยกผลการวิจัยออกเป็นดังนี้ คือ

๓.๑ ข้อคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นผู้ได้ทำการสอนวิชา งาน-เกษตรอยู่ในปัจจุบัน

๓.๒ ข้อคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นผู้ที่เคยสอนวิชางานเกษตร แต่ปัจจุบันไม่ได้สอนวิชางานเกษตร

๓.๓ ข้อคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นผู้ที่ไม่เคยสอนและไม่ได้สอนวิชางานเกษตรในปัจจุบัน

ในการวิจัยครั้งนี้ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้คือ

๑. ลักษณะทั่วไปในการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษา

๑.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับเพศ, อายุราชการ, วุฒิการศึกษา, การได้สอนวิชางานเกษตร, การได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอนวิชางานเกษตร ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้ คือ

- ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง ๕๕.๗๑% เพศชาย ๔๔.๒๙ % . รองลงไปเป็นผู้ที่มีอายุราชการระหว่าง ๑๑ - ๒๐ ปี และผู้มีอายุราชการมากกว่า ๒๐ ปี พบว่ามีจำนวนน้อยที่สุดโดยคิดเป็นร้อยละ ๖๗.๔๖, ๒๐ , ๑๒.๑๔ ตามลำดับ

- วุฒิการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ที่จบการศึกษาในสาขาที่ไม่เกี่ยวกับการเกษตร มีจำนวนมากที่สุด รองลงไปเป็นผู้ที่จบปริญญาตรีทางการเกษตร (ครุศาสตร์บัณฑิต) และผู้ที่จบการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีที่เกี่ยวกับการเกษตรมีจำนวนน้อยที่สุด (ป.ก.ศ. สูง) ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๔๖.๔๓ , ๒.๑๔ และ ๑.๔๓ ตามลำดับ (ตารางที่ ๑)

- การได้สอนวิชางานเกษตรของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ที่ทำการสอนวิชางานเกษตรอยู่ในปัจจุบัน มีจำนวนมากที่สุด รองลงไปเป็นผู้ที่ไม่เคยสอนและไม่ได้สอนวิชางานเกษตรซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๔๐ , ๙.๒๙ และ ๐.๗๑ ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การได้อบรมเกี่ยวกับการสอนวิชางานเกษตร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ที่ได้เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอนวิชางานเกษตร มีจำนวนมากที่สุด รองลงไปเป็นผู้ที่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอนวิชางานเกษตร ร้อยละ ๙๔.๒๖,๕.๗๑ ตามลำดับ

๑.๒ ลักษณะทั่วไปในการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษา ได้แก่ข้อมูลเกี่ยวกับระบบการสอนในโรงเรียน,วิธีการสอนงานเกษตร,พื้นที่ที่ใช้เป็นแปลงเกษตร ในโรงเรียน, การให้นักเรียนได้ปฏิบัติงานเกษตร, ลักษณะการมอบหมายให้ปฏิบัติงาน, วัสดุอุปกรณ์, วิธีการวัดผลและประเมินผล, การใช้ผลผลิตที่ได้จากการเกษตร ซึ่งข้อมูลได้จากครูผู้ทำการสอนวิชางานเกษตรอยู่ในปัจจุบัน และครูผู้เคยสอนวิชางานเกษตรแต่ปัจจุบันไม่ได้สอน จำนวน ๑๒๗ คน ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

- ระบบการสอนในโรงเรียน พบว่า ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๔ ทุกโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่างใช้ระบบการสอนโดยครูประจำชั้นสอนทุกวิชาในชั้นนั้น ส่วนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ - ๖ พบว่ามีจำนวน ๑๐ โรงเรียนที่ใช้ระบบการสอนโดยครู ประจำชั้นสอนทุกวิชาในชั้นนั้น และอีก ๔ โรงเรียนใช้ระบบการสอนโดยครูจะหมุนเวียนกันเข้าสอนเป็นรายวิชา

- วิธีการสอนวิชางานเกษตร ครูผู้ตอบแบบสอบถาม ตอบว่าใช้วิธีสอนโดยการบรรยายในห้องเรียนและทำการสาธิตก่อนที่จะให้นักเรียนลงปฏิบัติงาน มีจำนวนมากที่สุด รองลงไปเป็นการตอบว่าใช้วิธีการสอนโดยบรรยายในห้องเรียนแล้วให้ลงปฏิบัติงานซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๕๐.๓๔ และ ๔๔.๖๐ ตามลำดับ

- พื้นที่ที่ใช้เป็นแปลงปฏิบัติงานเกษตรในโรงเรียน พบว่าทุกโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่างมีพื้นที่สำหรับใช้เป็นแปลงปฏิบัติงานเกษตร โดยโรงเรียนที่มีพื้นที่มีพื้นที่แปลงเกษตรมากที่สุด คือมีจำนวน ๑๐ ไร่ ๑ โรงเรียน และโรงเรียนที่มีพื้นที่แปลงเกษตรน้อยที่สุด คือมีจำนวน ๑ ไร่ มี ๔ โรงเรียน (ตารางที่ ๒)

- การให้นักเรียนได้ปฏิบัติงานเกษตรในโรงเรียน ครูส่วนมากตอบว่าให้นักเรียนได้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการปลูกพืช รองลงไปตอบว่าให้นักเรียนได้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๙๔.๔๔ และ ๕.๕๑ ตามลำดับ

- ลักษณะการมอบหมายให้นักเรียนได้รับผิดชอบในการปฏิบัติงานเกษตร ครูส่วนมากตอบว่า บางครั้งให้รับผิดชอบเป็นรายบุคคล บางครั้งให้รับผิดชอบเป็นกลุ่ม รองลงไปตอบว่าให้รับผิดชอบเป็นกลุ่ม และครูผู้ตอบว่าให้รับผิดชอบเป็นรายบุคคล มีจำนวนน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่สุด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๗๐ - ๘๗, ๑๔.๕๖, ๑๔.๑๗ ตามลำดับ

\- วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชางานเกษตร ครูส่วนมากตอบว่าได้จากการจัดซื้อโดยเงินงบประมาณของทางราชการ รองลงไปตอบว่าได้จากให้นักเรียนจัดหามาเอง และครูผู้ตอบว่าได้จากครูเป็นผู้จัดหามาให้มีจำนวนน้อยที่สุด ซึ่งคิดเป็นร้อย ละ ๔๖.๔๖, ๔๔.๑๐, และ ๙.๔๔ ตามลำดับ

\- วิธีการวัดผลและประเมินผล ครูผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนตอบว่าใช้วิธีการสอบภาคทฤษฎี, ภาคปฏิบัติและการตรวจผลงาน

- การใช้ผลผลิตที่ได้จากการปฏิบัติงานเกษตรของนักเรียน ครูส่วนมากตอบว่าผลผลิตที่ได้ส่วนหนึ่งให้นักเรียนนำไปบริโภค อีกส่วนหนึ่งตอบว่าจำหน่ายเป็นรายได้ของโรงเรียน รองลงไปตอบว่า ผลผลิตที่ได้ให้นักเรียนนำไปบริโภคทั้งหมด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ - ๗๓.๓๓ และ ๒๖.๗๗ ตามลำดับ

๒. ปัญหาในการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษา ข้อมูลในส่วนนี้ได้จากครูผู้สอนวิชางานเกษตรในปัจจุบันและได้จากครูผู้เคยสอน แต่ปัจจุบันไม่ได้สอนวิชางานเกษตร จำนวน - ๑๒๗ คน ส่วนอีก ๑๓ คน เป็นผู้ที่ไม่เคยสอนและไม่ได้สอนวิชางานเกษตร จึงไม่นำมาวิเคราะห์เป็นผลการวิจัยในส่วนนี้ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้ คือ

- ต่อปัญหาที่ว่า" ตัวท่านเองไม่ได้จบการศึกษาทางการเกษตรโดยตรง ทำให้ไม่มั่นใจในการรสอน" ครูผู้ตอบแบบสอบถาม ๓.๕๗% ซึ่งเป็นผู้ที่จบการศึกษาเกี่ยวกับการ - เกษตร ตอบว่าไม่เคยพบปัญหาดังกล่าว ส่วนครูที่ไม่ได้จบการศึกษาทางการเกษตรซึ่งมี - ๙๖.๔๓ % ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ได้ตอบข้อปัญหานี้คือ จำนวน ๓.๓๓ % ตอบว่าไม่เคยพบปัญหาดังกล่าว จำนวน ๒๔.๒๔ % ตอบว่าเป็นปัญหาที่พบน้อยมาก, จำนวน ๒๕.๒๔ % ตอบว่าเป็นปัญหาที่พบในระดับปานกลาง, จำนวน ๒๒.๑๒ % ตอบว่าเป็นปัญหาที่พบมากพอสมควร, จำนวน ๒๐.๕๔ % ตอบว่าเป็นปัญหาที่พบมากที่สุด และคิดเป็นแต้มคะแนนเฉลี่ย ได้ ๒.๒๒ ตอบว่าเป็นปัญหาที่อยู่ในเกณฑ์เป็นปัญหาที่พบในระดับปานกลาง

- ต่อข้อปัญหาที่ว่า " ไม่มีโอกาสที่จะศึกษาหาความรู้วิชาการเกษตรใหม่ ๆ - เท่าที่ควร ครูผู้ตอบแบบสอบถาม ๓.๔๕ % ตอบว่าไม่เคยพบปัญหาดังกล่าว, จำนวน ๑๕.๐๑% ตอบว่าเป็นปัญหาที่พบน้อยมาก, จำนวน ๒๖.๒๗ % ตอบว่าเป็นปัญหาที่พบในระดับปานกลาง- จำนวน ๓๓.๑๘ % ตอบว่าเป็นปัญหาที่พบมากพอสมควร, จำนวน ๒๒.๑๒ % ตอบว่าเป็นปัญหาที่พบมากที่สุด และคิดเป็นแต้มคะแนนเฉลี่ยได้ ๒.๘๕ ถือว่าเป็นปัญหาที่อยู่ในเกณฑ์เป็นปัญหาที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พบในระดับปานกลาง

– ต่อข้อปัญหาที่ว่า" ตำรา, เอกสารวิชาเกษตรในการที่จะให้ครูและนักเรียนได้ศึกษาค้นคว้ามีไม่เพียงพอ" ครูผู้ตอบแบบสอบถาม ๑.๕๔ % ตอบว่าไม่เคยพบปัญหาดังกล่าว, ๔.๔๘ % ตอบว่า เป็นปัญหาที่พบน้อยมาก, ๑๖.๕๔ % ตอบว่าเป็นปัญหาที่พบในระดับปานกลาง

– ต่อข้อปัญหาที่ว่า" วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชางานเกษตรมีไม่เพียงพอ" ครูผู้ตอบแบบสอบถาม ๕.๕๓ % ตอบว่า ไม่เคยพบปัญหาดังกล่าว, ๘.๖๔ % เป็นปัญหาที่พบน้อยมาก, ๓๔.๗๖ % ตอบว่าเป็นปัญหาที่พบในระดับปานกลาง, ๓๓.๑๔ % ตอบว่าเป็นปัญหาที่พบมากพอสมควร, ๑๔.๑๗ % ตอบว่าเป็นปัญหาที่พบมากที่สุด และคิดเป็นแต้ม คะแนนเฉลี่ยได้ ๒.๕๐ ถือว่าเป็นปัญหาที่อยู่ในเกณฑ์เป็นปัญหาที่พบในระดับปานกลาง

– ต่อข้อปัญหาที่ว่า" พื้นที่ที่ใช้ปฏิบัติงานเกษตรในโรงเรียนมีน้อย" ครูผู้ตอบแบบสอบถาม ๓๒.๓๔ % ตอบว่าไม่เคยพบปัญหาดังกล่าว, ๒๑.๓๐ % ตอบว่าเป็นปัญหาที่พบน้อยมาก, ๑๔.๑๗ % ตอบว่าเป็นปัญหาที่พบระดับปานกลาง, ๑๒.๖๔ % ตอบว่าเป็นปัญหาที่พบมากพอสมควร, ๑๓.๔๓ % ตอบว่าเป็นปัญหาที่พบมากที่สุด และคิดเป็นแต้มคะแนนเฉลี่ยได้ ๑.๔๔ ถือว่าเป็นปัญหาที่อยู่ในเกณฑ์เป็นปัญหาที่พบน้อยมาก

– ต่อข้อปัญหาที่ว่า" แหล่งน้ำที่ใช้ในการเกษตรของโรงเรียนมีใช้เป็นบางฤดูเท่านั้น" ครูผู้ตอบแบบสอบถาม ๒๒.๑๒ % ตอบว่าไม่เคยพบปัญหาดังกล่าว, ๒๖.๐๗ % – ตอบว่าเป็นปัญหาที่พบน้อยมาก, ๑๓.๔๓ % ตอบว่าเป็นปัญหาที่พบในระดับปานกลาง, ๑๖.๕๔% ตอบว่าเป็นปัญหาที่พบมากพอสมควร, ๔.๗๔ % ตอบว่าเป็นปัญหาที่พบมากที่สุดและคิดเป็นแต้มคะแนนเฉลี่ยได้ ๑.๕๘ ถือว่าเป็นปัญหาที่อยู่ในเกณฑ์เป็นปัญหาที่พบน้อยมาก

– ต่อข้อปัญหาที่ว่า" ความสนใจเรียนของนักเรียนที่มีต่อวิชางานเกษตรน้อยกว่าวิชาอื่น" ครูผู้ตอบแบบสอบถาม ๑๑.๐๖ % ตอบว่าไม่เคยพบปัญหาดังกล่าว, ๓๓.๑๔ % – ตอบว่าเป็นปัญหาที่พบน้อยมาก, ๓๒.๓๔ % ตอบว่าเป็นปัญหาที่พบระดับปานกลาง, ๑๔.๑๗% ตอบว่าเป็นปัญหาที่พบมากพอสมควร, ๕.๔๓% ตอบว่าเป็นปัญหาที่พบมากที่สุด คิดเป็นแต้ม คะแนนเฉลี่ยได้ ๑.๗๔ ถือว่าเป็นปัญหาที่อยู่ในเกณฑ์เป็นปัญหาที่พบน้อยมาก

– ต่อข้อปัญหาที่ว่า" เวลาเรียนที่หลักสูตรกำหนดให้ไม่เพียงพอในการที่จะจัดการเรียนการสอนให้มีเนื้อหาครบสมบูรณ์" ครูผู้ตอบแบบสอบถาม ๑.๔ % ตอบว่าไม่เคยพบปัญหาดังกล่าว, ๒๘.๔๔ % ตอบว่าเป็นปัญหาที่พบน้อยมาก, ๓๓.๑๔ % ตอบว่าเป็นปัญหาที่พบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในระดับปานกลาง, ๒๑.๓๓ % ตอบว่าเป็นปัญหาที่พบมากพอสมควร, ๗.๔ % ตอบว่าเป็นปัญหาที่พบมากที่สุด และคิดเป็นแต้มคะแนนเฉลี่ยได้ ๑.๘๔ ถือว่าเป็นปัญหาที่อยู่ในเกณฑ์ เป็นปัญหาที่พบน้อยมาก

- ต่อข้อปัญหาที่ว่า" ผู้ปกครองนักเรียนไม่ให้ความร่วมมือและไม่สนับสนุนการเรียนการสอนวิชางานเกษตรในโรงเรียนเท่าที่ควร" ครูผู้ตอบแบบสอบถาม ๑๘.๑๗ %ตอบว่าไม่เคยพบปัญหาดังกล่าว, ๓๓.๙๗ % ตอบว่าเป็นปัญหาที่พบน้อยมาก, ๒๕.๒๘ % ตอบว่าเป็นปัญหาที่พบในระดับปานกลาง, ๑๘.๑๗ % ตอบว่าเป็นปัญหาที่พบมากพอสมควร, ๓.๔๕ % ตอบว่าเป็นปัญหาที่พบมากที่สุด และคิดเป็นแต้มคะแนนเฉลี่ยได้ ๑.๕๔ ถือว่าเป็นปัญหาที่อยู่ในเกณฑ์เป็นปัญหาที่พบน้อยมาก

นอกจากนี้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ระบุปัญหาอื่น ๆ ได้แก่

- ปัญหาเรื่องสภาพหมู่บ้านยากจนทำให้มีเด็กขาดเรียนมาก
- ปัญหาเรื่องสภาพความพร้อมของเด็ก เช่น เพศ, วัย, ฯลฯ โดยที่การปฏิบัติงานเกษตรบางลักษณะไม่เหมาะสมกับเด็ก เช่น เด็กตัวเล็กเกินไปใช้เครื่องมือเกษตรได้ลำบาก ฯลฯ
- ปัญหาเรื่องการลักขโมยผลผลิตในแปลงเกษตรของโรงเรียน
- ปัญหาเรื่องขาดเงินที่จะลงทุนอย่างจริงจัง

๓. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษาในการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ ผู้วิจัยได้แยกวิเคราะห์ออกเป็น ๓ ลักษณะ คือ

๓.๑ ผู้ตอบแบบสอบถามเป็น ผู้ที่เคยสอนและได้ทำการสอนวิชางานเกษตรอยู่ปัจจุบันจำนวน ๑๒๖ คน ปรากฏผลการวิจัยดังนี้ คือ

- ต่อข้อคิดเห็นที่ว่า " ครูผู้สอนวิชางานเกษตรควรมีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการเกษตร " ครูผู้สอบแบบสอบถาม ๒.๓๗ % ตอบว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง, ๗.๔๐% ตอบว่าไม่เห็นด้วย, ๑๑.๐๖ % ตอบว่าไม่แน่ใจกับข้อความนั้น, ๒๘.๔๔ % ตอบว่าเห็นด้วย, ๔๔.๔๗ % ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง และคิดเป็นแต้มคะแนนเฉลี่ยได้ ๔.๒๔ ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- ต่อข้อคิดเห็นที่ว่า " เนื้อหาวิชาที่สอนงานเกษตร ควรเน้นให้นักเรียนนำไปใช้ได้จรองในชีวิตประจำวันได้มากที่สุด " ครูผู้ตอบแบบสอบถาม ๐.๗๕ % ตอบว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง, ๒.๓๗ % ตอบว่าไม่เห็นด้วย, ๓.๑๖ % ตอบว่าไม่แน่ใจกับข้อความนั้น - ๑๑.๘๕ % ตอบว่าเห็นด้วย, ๘๑.๓๗ % ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง และคิดเป็นแต้มคะแนน -

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เฉลี่ยได้ ๔.๗๑ ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

– ต่อข้อคิดเห็นที่ว่า " วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชางานเกษตรควรใช้วัสดุที่หาได้ในท้องที่ " ครูผู้ตอบแบบสอบถาม ๓.๑๑ % ตอบว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง, – ๑๐.๒๗ % ตอบว่าไม่เห็นด้วย, ๑๕.๘๐ % ตอบว่าไม่แน่ใจกับข้อความนั้น, ๓๖.๓๔ % ตอบว่าเห็นด้วยตอบว่าไม่เห็นด้วย, ๑๕.๘๐ % ตอบว่าไม่แน่ใจกับข้อความนั้น, ๓๖.๓๔ % ตอบว่าเห็นด้วย ๓๐.๐๒ % ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง และคิดเป็นแต้มคะแนนเฉลี่ยได้ ๓.๗๒ ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เห็นด้วย

– ต่อข้อคิดเห็นที่ว่า " การให้นักเรียนปฏิบัติงานเกษตรเป็นรายบุคคลจะช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้ดีกว่าทำงานเป็นกลุ่ม " ครูผู้ตอบแบบสอบถาม ๗.๔ % ตอบว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง, ๑๗.๓๘ % ตอบว่าไม่เห็นด้วย, ๓๐.๘๑ % ตอบว่าไม่แน่ใจกับข้อความนั้น, – ๒๐.๕๔ % ตอบว่าเห็นด้วย, ๒๒.๙๑ % ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง และคิดเป็นแต้มคะแนนเฉลี่ยได้ ๓.๓๓ ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เห็นด้วย

– ต่อข้อคิดเห็นที่ว่า " การให้นักเรียนปฏิบัติงานเกษตรเป็นกลุ่มจะช่วยให้ นักเรียนได้รับความรู้ดีกว่าทำงานเป็นรายบุคคล " ครูผู้ตอบแบบสอบถาม ๓.๑๑ % ตอบว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ๑๔.๗๕ % ตอบว่าไม่เห็นด้วย, ๓๑.๖๐ % ตอบว่าไม่แน่ใจกับข้อความนั้น– ๓๓.๑๘ % ตอบว่าเห็นด้วย ๗.๔ % ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง และคิดเป็นแต้มคะแนนเฉลี่ยได้ ๔.๑๕ ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

– ต่อข้อคิดเห็นที่ว่า " ในโรงเรียนประถมศึกษาควรมีครูที่จบการศึกษาด้านการเกษตรโดยตรงอย่างน้อยโรงเรียนละ ๑ คน " ครูผู้ตอบแบบสอบถาม ๓.๑๖ % ตอบว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง, ๓.๑๖ % ตอบว่าไม่เห็นด้วย, ๓.๔๕ % ตอบว่าไม่แน่ใจกับข้อความนั้น ๒๒.๑๒ % ตอบว่าเห็นด้วย ๖๗.๑๕ % ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง และคิดเป็นแต้มคะแนนเฉลี่ยได้ ๔.๔๗ ถือว่าในเกณฑ์ที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

– ต่อข้อคิดเห็นที่ว่า " ทัศนคติที่ดีของครูต่ออาชีพเกษตรกรรมจะมีผลต่อการสอนวิชางานเกษตรให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ได้ดี " ครูผู้ตอบแบบสอบถาม ๑.๕๘% ตอบว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ๑.๕๘ % ตอบว่าไม่เห็นด้วย, ๓.๑๖ % ตอบว่าไม่แน่ใจกับข้อความนั้น , ๔๒.๖๖ % ตอบว่าเห็นด้วย ๕๐.๕๖ % ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง และคิดเป็นแต้มคะแนนเฉลี่ยได้ ๔.๓๙ ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

– ต่อข้อคิดเห็นที่ว่า " ครูสามารถสอนวิชางานเกษตรระดับประถมศึกษาว่าได้ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถ้ามีความสนใจอย่างจริงจัง " ครูผู้ตอบแบบสอบถาม ๐.๗๔ % ตอบว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ๑.๕๘ % ตอบว่าไม่เห็นด้วย, ๑๕.๐๑ % ตอบว่าไม่แน่ใจกับข้อความนั้น, ๔๐.๒๔% ตอบว่าเห็นด้วย,๔๑.๘๗ % ตาคว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง และคิดเป็นแต้มคะแนนเฉลี่ยได้ ๔.๒๑ ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

- ต่อข้อคิดเห็นที่ว่า " โรงเรียนควรประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองนักเรียนได้ทราบและเข้าใจถึงประโยชน์ของการสอนวิชางานเกษตร " ผู้ตอบแบบสอบถาม ๑.๕๘ % ตอบว่าไม่เห็นด้วย ๓.๕๕ % ตอบว่าไม่แน่ใจกับข้อความนั้น, ๔๔.๔๗ % ตอบว่าเห็นด้วย, ๔๔.๒๔% ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง และคิดเป็นแต้มคะแนนเฉลี่ยได้ ๔.๓๗ ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

- ต่อข้อคิดเห็นที่ว่า " โรงเรียนควรขอความร่วมมือและประสานงานกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวกับการเกษตร เพื่อประโยชน์ต่อการเรียนการสอนงานเกษตรในโรงเรียน ครูผู้ตอบแบบสอบถาม ๑.๕๘ % ตอบว่าไม่เห็นด้วย, ๑.๕๘ % ตอบว่าไม่แน่ใจกับข้อความนั้น ๔๕.๐๓ % ตอบว่าเห็นด้วย, ๕๑.๓๕ % ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง และคิดเป็นแต้มคะแนนเฉลี่ยได้ ๔.๔๖ ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

- ต่อข้อคิดเห็นที่ว่า " การจัดให้นักเรียนได้จัดป้ายนิเทศน์หรือนิทรรศการเกี่ยวกับการเกษตรในโรงเรียนอยู่เสมอ " ครูผู้ตอบแบบสอบถาม ๑.๕๘ % ตอบว่าไม่เห็นด้วย- ๑๕.๘๐ % ตอบว่าไม่แน่ใจกับข้อความนั้น, ๕๕.๓๐ % ตอบว่าเห็นด้วย, ๒๖.๔๖ % ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง และคิดเป็นแต้มระแนนเฉลี่ยได้ ๔.๐๗ ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

นอกจากนี้ผู้ตอบแบบสอบถามไว้ให้ข้อคิดเห็นอื่น ๆ ได้แก่

- การจัดให้มีการอบรมความรู้วิชาการเกษตรแก่ครูในโรงเรียนประถมศึกษาอย่างน้อย ปีละ ๑ ครั้ง

- ควรจัดสรรอัตราครูที่มีวุฒิการศึกษาทางการเกษตรโดยตรงให้ครบทุก โรงเรียน

๓.๒ ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ที่เคยสอนวิชางานเกษตรแต่ปัจจุบันไม่ได้สอนวิชางานเกษตร จำนวน ๑ คน ปรากฏผลวิจัยดังนี้ คือ

- ข้อคิดเห็นที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยอย่างยิ่ง คือ

- ครูผู้สอนวิชางานเกษตรควรมีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการเกษตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

– เนื้อหาวิชาที่สอนงานเกษตรควรเน้นให้นักเรียนนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันได้มากที่สุด

– วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชางานเกษตรควรใช้วัสดุที่หาได้ในท้องถิ่น

– การให้นักเรียนปฏิบัติงานเกษตรเป็นกลุ่มจะช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้ดีกว่าทำงานเป็นรายบุคคล

– ในโรงเรียนประถมศึกษา ควรมีครูที่จบการศึกษาด้านการเกษตรโดยตรงอย่างน้อยโรงเรียนละ ๑ คน

– ครูทุกคนสามารถสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษาได้ดีถ้ามีความสนใจอย่างจริงจัง

– โรงเรียนควรประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครอง นักเรียนได้ทราบและเข้าใจถึงประโยชน์ของการสอนวิชางานเกษตร

– ข้อคิดเห็นที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วย คือ

– การให้นักเรียนปฏิบัติงานเกษตรเป็นรายบุคคลช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้ดีกว่าทำงานเป็นกลุ่ม

– ทัศนคติที่ดีของครูที่มีต่ออาชีพเกษตรกรรม จะมีผลต่อการสอนวิชางานเกษตรให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ได้ดี

– การสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษานับว่าเป็นพื้นฐานในการที่จะพัฒนาคุณภาพของเกษตรกรของประเทศได้อีกทางหนึ่ง

– ข้อคิดเห็นที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่แน่ใจกับข้อความนั้น คือ

– การวัดผลและประเมินผลวิชางานเกษตรควรวัดในด้านความรู้วิชาการและความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติงานประกอบกัน

– โรงเรียนควรขอความร่วมมือและประสานงานกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวกับการเกษตร เพื่อประโยชน์ต่อการเรียนการสอนงานเกษตรในโรงเรียน

– การจัดให้นักเรียนได้จัดป้ายนิเทศน์หรือนิทรรศการเกี่ยวกับการเกษตรในโรงเรียนอยู่เสมอ

๓.๓ ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ที่ไม่เคยสอนวิชางานเกษตรและปัจจุบันไม่ได้ทำการสอนวิชางานเกษตร จำนวน ๑๓ คน ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

– ต่อข้อคิดเห็นที่ว่า " ครูผู้สอนวิชางานเกษตรควรมีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการเกษตร " ครูผู้สอบแบบสอบถาม ๑๕.๓๘ % ตอบว่าไม่เห็นด้วย, ๒๓.๐๗ % ตอบว่าเห็นด้วย, ๖๑.๕๒ % ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง และคิดเป็นแต้มคะแนนเฉลี่ยได้ ๔.๓๐ ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

– ต่อข้อคิดเห็นที่ว่า " เนื้อหาวิชาที่สอนงานเกษตร ควรเน้นให้นักเรียนนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันได้มากที่สุด " ครูผู้ตอบแบบสอบถาม ๔๖.๑๔ % ตอบว่าเห็นด้วย ๕๓.๘๓ % ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง และคิดเป็นแต้มคะแนนเฉลี่ยได้ ๔.๕๓ ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

– ต่อข้อคิดเห็นที่ว่า " วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนงานเกษตรควรใช้วัสดุที่หาได้ในท้องที่ " ครูผู้ตอบแบบสอบถาม ๑๕.๘๓ % ตอบว่าไม่แน่ใจกับข้อความนั้น, – ๕๓.๘๓ % ตอบว่าเห็นด้วย, ๓๐.๗๖ % ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง และคิดเป็นแต้มคะแนนเฉลี่ยได้ ๔.๑๕ ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

– ต่อข้อคิดเห็นที่ว่า " การให้นักเรียนปฏิบัติงานเกษตรเป็นรายบุคคลจะช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้ดีกว่าทำงานเป็นกลุ่ม " ครูผู้ตอบแบบสอบถาม ๑๕.๓๘ % ตอบว่า ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง, ๒๓.๐๗ % ตอบว่าไม่แน่ใจกับข้อความนั้น, ๓๐.๗๖ % ตอบว่าเห็นด้วย ๓๐.๗๖ % ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง และคิดเป็นแต้มคะแนนเฉลี่ยได้ ๓.๖๑ ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เห็นด้วย

– ต่อข้อคิดเห็นที่ว่า " การวัดผลและประเมินผลวิชางานเกษตรควรวัดในด้านความรู้วิชาการและความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติงานประกอบกัน " ครูผู้สอบแบบสอบถาม – ๖๔.๒๑ % ตอบว่าเห็นด้วย, ๓๐.๗๖ % ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง และคิดเป็นแต้มคะแนนเฉลี่ยได้ ๔.๓๐ ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ ที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

– ต่อข้อคิดเห็นที่ว่า " ผู้บริหารสถานศึกษาและครูทุกคนในโรงเรียนควรให้ความสำคัญต่อวิชางานเกษตรเท่ากับวิชาอื่น ๆ " ครูผู้ตอบแบบสอบถาม ๑๕.๓๘ % ตอบว่าไม่เห็นด้วย ๖๔.๒๑ % ตอบว่าเห็นด้วย, ๑๕.๓๘ % ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง และคิดเป็นแต้ม คะแนนเฉลี่ยได้ ๓.๘๔ ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เห็นด้วย

– ต่อข้อคิดเห็นที่ว่า " ในโรงเรียนประถมศึกษา การมีครูที่จบการศึกษาด้านการเกษตรโดยตรง อย่างน้อยโรงเรียนละ ๑ คน " ครูผู้ตอบแบบสอบถาม ๓๐.๗๖ % ตอบว่า– เห็นด้วย, ๖๔.๒๑ % ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง และคิดเป็นแต้มคะแนนเฉลี่ยได้ ๔.๖๔ ถือว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อยู่ในเกณฑ์ที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

– ต่อข้อคิดเห็นที่ว่า " ทัศนคติที่ดีของครูต่ออาชีพเกษตรกรรม จะมีผลต่อการสอนวิชางานเกษตรให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ได้ดี " ครูผู้ตอบแบบสอบถาม ๗.๖๔ % ตอบว่าไม่แน่ใจกับข้อความนั้น, ๔๖.๑๔ % ตอบว่าเห็นด้วย, ๔๖.๑๔ % ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่งและคิดเป็นแต้มคะแนนเฉลี่ยได้ ๔.๓๘ ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

– ต่อข้อคิดเห็นที่ว่า " ครูทุกคนสามารถสอนวิชางานเกษตรระดับประถมศึกษาได้ดี ถ้ามีความสนใจอย่างจริงจัง " ครูผู้ตอบแบบสอบถาม ๓๘.๔๕ % ตอบว่าไม่แน่ใจกับข้อความนั้น ๓๘.๔๕ % ตอบว่าเห็นด้วย, ๒๓.๐๗ % ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง และคิดเป็นแต้มคะแนนเฉลี่ยได้ ๓.๘๔ ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เห็นด้วย

– ต่อข้อคิดเห็นที่ว่า " โรงเรียนควรประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองนักเรียนได้ทราบและเข้าใจถึงประโยชน์ของการสอนวิชางานเกษตร " ครูผู้ตอบแบบสอบถาม ๑๕.๓๘ % ตอบว่าไม่แน่ใจกับข้อความนั้น, ๖๙.๒๑ % ตอบว่าเห็นด้วย ๑๕.๓๘ % ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง และคิดเป็นแต้มคะแนนเฉลี่ยได้ ๔.๐๐ ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เห็นด้วย

– ต่อข้อคิดเห็นที่ว่า " โรงเรียนขอความร่วมมือและประสานงานกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวกับการเกษตร เพื่อประโยชน์ต่อการเรียนการสอนงานเกษตรในโรงเรียน " ครูผู้ตอบแบบสอบถาม ๖๑.๕๒ % ตอบว่าเห็นด้วย , ๓๘.๔๕ % ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง และคิดเป็นแต้มคะแนนเฉลี่ยได้ ๔.๓๘ ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

– ต่อข้อคิดเห็นที่ว่า " การจัดให้นักเรียนได้จัดป้ายนิเทศก์ หรือนิทรรศการเกี่ยวกับการเกษตรในโรงเรียนอยู่เสมอ " ครูผู้ตอบแบบสอบถาม ๒๓.๖๗ % ตอบว่าไม่แน่ใจกับข้อความ, ๖๑.๕๒ % ตอบว่าเห็นด้วย, ๑๕.๓๘ % ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง และคิดเป็นแต้มคะแนนเฉลี่ยได้ ๓.๙๒ ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เห็นด้วย

– ต่อข้อคิดเห็นที่ว่า " การสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษานับว่าเป็นพื้นฐานในการที่จะพัฒนาคุณภาพของเกษตรกรของประเทศได้อีกทางหนึ่ง " ครูผู้ตอบแบบสอบถาม ๓๘.๔๕ % ตอบว่าเห็นด้วย, ๖๑.๕๒ % ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง และคิดเป็นแต้ม คะแนนเฉลี่ยได้ ๔.๖๑ ถือว่าเป็นเกณฑ์ที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษา นับว่าเป็นการสร้างพื้นฐานในการประกอบอาชีพเกษตรได้อีกทางหนึ่ง แต่โดยทั่วไปการเรียนการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษายังไม่ได้รับความสนใจที่จะพัฒนารูปแบบให้ดีขึ้นเท่าที่ควร ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงปัญหานี้ จึงได้ทำการวิจัยครั้งนี้ขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้คือ

๑. เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปของการสอนวิชางานเกษตรในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์

๒. เพื่อศึกษาปัญหาในการสอนวิชางานเกษตรในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานภารประถมศึกษาอำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์

๓. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษาของครูในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์

ในหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๑ ได้กำหนดมวลประสบการณ์ไว้ให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ ๔ กลุ่มวิชาคือ

๑. กลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้

๒. กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

๓. กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย

๔. กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ได้แก่ งานบ้าน, งานเกษตร, งานประดิษฐ์และงานช่าง

การวิจัยครั้งนี้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลการวิจัยคือ ค่าร้อยละและแต้มคะแนนเฉลี่ย โดยทำการศึกษาในกลุ่มครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างจำนวน ๑๔ โรงเรียน มีครูในกลุ่มตัวอย่าง ๑๔๗ คน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้อาจเป็นส่วนหนึ่งของแนวทางในการพัฒนาและและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยสามารถที่จะสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ คือ

๑. ลักษณะทั่วไปในการสอนวิชางานเกษตร

๑.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้ตอบ การวิจัยครั้งนี้ มีผู้ตอบรับแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ ๘๙.๑๐ % ของจำนวนประชากรในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งหมดจะเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่มีอายุราชการระหว่าง ๒ - ๑๐ ปี และเป็นผู้ที่มีวุฒิการศึกษาที่ไม่เกี่ยวกับการเกษตรมีจำนวนมากที่สุดผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยได้สอนและได้ทำการสอนวิชางานเกษตรอยู่ในปัจจุบัน และโดยส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอนวิชางานเกษตรเลย

๑.๒ ลักษณะทั่วไปในการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษา การวิจัยพบว่าโดยส่วนใหญ่ระบบการสอนในโรงเรียนจะเป็นแบบครูแต่ละคนรับผิดชอบเฉพาะชั้นเรียนและสอนทุกวิชาในชั้นนั้น วิธีการสอนงานเกษตรครูส่วนใหญ่ใช้วิธีการสอนแบบบรรยายในห้องเรียนและทำการสาธิตก่อนให้ลงปฏิบัติงาน และส่วนใหญ่จะให้นักเรียนได้ปฏิบัติงานเกษตรเกี่ยวกับการปลูกพืช โดยครูจะมอบหมายงานในบางครั้งให้รับผิดชอบงานเป็นกลุ่ม บางครั้งจะให้รับผิดชอบงานเป็นรายบุคคล วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชางานเกษตรส่วนใหญ่จะได้จากการจัดซื้อโดยเงินงบประมาณของทางราชการ ส่วนผลผลิตที่ได้จากการปฏิบัติงานเกษตรของนักเรียนนั้นพบว่า ครูส่วนใหญ่จะให้นักเรียนนำไปบริโภคส่วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่งจะหน่ายเป็นรายได้ของโรงเรียน หรือใช้ในโครงการอาหารกลางวันของโรงเรียนเป็นบางครั้ง สำหรับพื้นที่ที่ใช้เป็นแปลงปฏิบัติงานเกษตรในโรงเรียนส่วนใหญ่จะมีพื้นที่ประมาณ ๒ - ๓ ไร่ ส่วนการวัดผลและประเมินผลวิชางานเกษตรในโรงเรียนนั้นพบว่า ครูทุกคนใช้วิธีการวัดผลและประเมินผลโดยการสอบภาคทฤษฎี, ภาคปฏิบัติและตรวจผลงาน

๒. ปัญหาในการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษา จากการวิจัยสามารถสรุปปัญหาโดยพิจารณาจากแต้มคะแนนเฉลี่ย แล้วเรียงลำดับความสำคัญของข้อปัญหาโดยเรียงจากข้อปัญหาที่แต้มคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ตำราและเอกสารวิชาการเกษตรในการที่จะให้ครูและนักเรียนได้ศึกษาค้นคว้ามีไม่เพียงพอ (๒.๕๖)

ครูไม่มีโอกาสที่จะศึกษาหาความรู้วิชาการงานเกษตรมีไม่เพียงพอ (๒.๕๐)

- ตัวครูไม่ได้จบการศึกษาทางการเกษตรโดยตรงทำให้ไม่มั่นใจในการสอน - (๒.๒๒)

- แหล่งน้ำที่ใช้ในงานเกษตรของโรงเรียนมีใช้เป็นบางฤดูเท่านั้น (๑.๔๐)

- เวลาเรียนที่หลักสูตรกำหนดให้ไม่เพียงพอในการที่จะจัดการเรียนการสอนให้มีเนื้อหาครบสมบูรณ์ (๑. ๘๔)

- ความสนใจเรียนของนักเรียนที่มีต่อวิชางานเกษตรน้อยกว่าวิชาอื่น (๑.๗๔)

- ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนให้ความสนใจต่อวิชางานเกษตร น้อยเกินไป (๑.๕๘)

- ผู้ปกครองนักเรียนไม่ให้ความร่วมมือและไม่สนับสนุนการเรียนการสอนวิชา - งานเกษตรในโรงเรียนเท่าที่ควร (๑.๕๔)

- พื้นที่ที่ใช้ในการปฏิบัติงานเกษตรในโรงเรียนมีน้อย (๑.๔๘)

จากผลการวิจัยเมื่อพิจารณาจากแต้มคะแนนเฉลี่ยแล้ว พบว่า ปัญหาในการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษาของครูในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์ ครูจะพบปัญหาต่าง ๆ ในที่เป็นปัญหาระดับปานกลางและเป็นปัญหาที่พบในระดับน้อยมาก โดยข้อปัญหาที่พบในระดับปานกลางที่มีแต้มคะแนนสูงสุด คือ ข้อปัญหาที่ว่า "ตำราและเกสารวิชางานเกษตรในการที่จะให้ครูและนักเรียนได้ศึกษาค้นคว้ามีไม่เพียงพอ " - และข้อปัญหาที่พบในระดับน้อยมากที่มีแต้มคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อปัญหาที่ว่า " แหล่งน้ำที่ใช้ในการเกษตรของโรงเรียนมีใช้เป็นบางฤดูเท่านั้น " ซึ่งมีแต้มคะแนนเฉลี่ยเป็น ๒.๕๖ และ ๑.๔๐ ตามลำดับ

๓. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษา ซึ่งในส่วนนี้ได้สรุปผลการวิจัย ออกเป็น ๓ ลักษณะ คือ

๓.๑ ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ที่เคยสอนและได้ทำการสอนวิชางานเกษตรอยู่ ในปัจจุบันซึ่งมีอยู่ ๔๐% ของจำนวนผู้ส่งแบบสอบถามคืนทั้งหมด จากการวิจัยสามารถสรุปข้อคิดเห็นโดยพิจารณาจากแต้มคะแนนเฉลี่ย แล้วเรียงลำดับความสำคัญจากข้อคิดเห็นที่มีแต้ม คะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

– เนื้อหาวิชาที่สอนงานเกษตร ควรเน้นให้นักเรียนนำไปใช้ได้จริงใน ชีวิตประจำวันได้มากที่สุด (๔.๓๑)

– การสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษา นับว่าเป็นพื้นฐานในการที่จะพัฒนาคุณภาพของเกษตรกรของประเทศได้อีกทางหนึ่ง (๔.๖๑)

– ผู้บริหารสถานศึกษาและครูทุกคนในโรงเรียนควรให้ความสำคัญต่อวิชางานเกษตรเท่ากับวิชาอื่น ๆ (๔.๔๘)

– ในโรงเรียนประถมศึกษา ควรมีครูที่จบการศึกษาด้านการเกษตรโดยตรงอย่างน้อยโรงเรียนละ ๑ คน (๔.๔๗)

– โรงเรียนควรขอความร่วมมือและประสานงานกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวกับการเกษตร เพื่อประโยชน์ต่อการเรียนการสอนงานเกษตรในโรงเรียน (๔.๔๖)

– ทัศนคติที่ดีของครูต่ออาชีพเกษตรกรรม จะมีผลต่อการสอนวิชางานเกษตรให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ได้ดี (๔.๓๙)

– โรงเรียนควรประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองนักเรียนได้ทราบและเข้าใจถึงประโยชน์ของการสอนวิชางานเกษตร (๔.๓๗)

– ครูผู้สอนวิชางานเกษตร ควรมีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการเกษตร (๔.๒๐)

– ครูทุกคนสามารถสอนวิชางานเกษตรระดับประถมศึกษาได้ดี ถ้ามีความสนใจอย่างจริงจัง (๔.๒๑)

– การวัดผลและประเมินผลวิชางานเกษตรควรจัดในด้านความรู้วิชาการและความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติงานประกอบกัน (๔.๑๕)

– การจัดให้นักเรียนได้จัดป้ายนิเทศก์ หรือนิทรรศการเกี่ยวกับการเกษตรในโรงเรียนอยู่เสมอ (๔.๐๗)

– วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนงานเกษตรควรใช้วัสดุที่หาได้ในท้องที่ (๓.๗๒)

– การให้นักเรียนปฏิบัติงานเกษตรเป็นกลุ่มจะช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้ดีกว่าทำงานเป็นรายบุคคล (๓.๑๕)

จากผลการวิจัย พบว่า ครูผู้เคยสอนและได้ทำการสอนวิชางานเกษตรอยู่ปัจจุบันในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้ความคิดเห็นต่อข้อคิดเห็นในการวิจัย อยู่ในระดับที่เห็นด้วยอย่างยิ่งและเห็นด้วย โดยข้อคิดเห็นที่ครูได้เห็นด้วยอย่างยิ่งและมีแต้มคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อคิดเห็นที่ว่า " เนื้อหาวิชาที่สอนงานเกษตร ควรเน้นให้นักเรียนนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันได้มากที่สุด " ส่วนข้อคิดเห็นที่ครูได้เห็นด้วยและมีแต้มคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อคิดเห็นที่ว่า " วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนงานเกษตรควรใช้วัสดุที่หาได้ในท้องที่ " ซึ่งมีแต้มคะแนนเฉลี่ยเป็น ๔.๓๑ และ ๓.๗๓ ตามลำดับ

๓.๒ ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ที่เคยสอนวิชางานเกษตร แต่ปัจจุบันไม่ได้สอนวิชางานเกษตร ซึ่งมีอยู่ ๑.๓๑ % ของจำนวนผู้ส่งแบบสอบถามคืนทั้งหมด จากการวิจัยพบว่าครูผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนนี้ได้ให้ความคิดเห็นต่อข้อคิดเห็นในการวิจัย อยู่ในระดับที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง, เห็นด้วย, และไม่แน่ใจกับข้อความนั้น

- ข้อคิดเห็นที่ครูในส่วนนี้ได้เห็นด้วยอย่างยิ่ง คือ
  - ครูผู้สอนวิชางานเกษตร ควรมีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการเกษตร
  - เนื้อหาวิชาที่สอนงานเกษตรควรเน้นให้นักเรียนนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันได้มากที่สุด
  - วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนงานเกษตรควรใช้วัสดุที่หาได้ในท้องที่
  - การให้นักเรียนปฏิบัติงานเกษตรเป็นกลุ่มจะช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้ดีกว่าทำงานเป็นรายบุคคล
  - ในโรงเรียนประถมศึกษา ควรมีครูที่จบการศึกษาด้านการเกษตรโดยตรงอย่างน้อยโรงเรียนละ ๑ คน
  - ครูทุกคนสามารถสอนวิชางานเกษตรระดับประถมศึกษาได้ดี ถ้าทีความสนใจ อย่างจริงจัง
  - โรงเรียนควรประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองนักเรียนได้ทราบและเข้าใจถึงประโยชน์ของการสอนวิชางานเกษตร
- ข้อคิดเห็นที่ครูในส่วนนี้ได้เห็นด้วย คือ
  - การให้นักเรียนปฏิบัติงานเกษตรเป็นรายบุคคลจะช่วยให้นักเรียน ได้รับความรู้ดีกว่าทำงานเป็นกลุ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ผู้บริหารสถานศึกษาและครูทุกคนในโรงเรียน ควรให้ความสำคัญ ต่อวิชางานเกษตรเท่ากับวิชาอื่น ๆ

- ทัศนคติที่ดีของครูต่ออาชีพเกษตรกรรม จะมีผลต่อการสอนวิชางาน - เกษตรให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้ดี

- การสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษานับว่าเป็นพื้นฐานในการที่จะพัฒนาคุณภาพของเกษตรกรของประเทศได้อีกทางหนึ่ง

- ข้อคิดเห็นที่ครูในส่วนนี้ไม่แน่ใจกับข้อความนั้น คือ

- การจัดให้นักเรียนได้จัดป้ายนิเทศก์ หรือนิทรรศการเกี่ยวกับการ - เกษตรในโรงเรียนอยู่เสมอ

- โรงเรียนควรขอความร่วมมือและประสานงานกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวกับการเกษตร เพื่อประโยชน์ต่อการเรียนการสอนงานเกษตรในโรงเรียน

- การวัดผลและประเมินผลวิชางานเกษตรควรวัดในด้านความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติงานประกอบกัน

๓.๓ ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ที่ไม่เคยสอนและไม่ได้สอนวิชางานเกษตรอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งมีอยู่ ๔.๒๔% ของจำนวนผู้ส่งแบบสอบถามคืนทั้งหมด จากการวิจัยสามารถสรุปข้อคิดเห็นโดย - พิจารณาจากแต้มคะแนนเฉลี่ย แล้วเรียงลำดับความสำคัญจากข้อคิดเห็นที่มีแต้มคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ

- ในโรงเรียนประถมศึกษา ควรมีครูจบการศึกษาด้านการเกษตรโดยตรง อย่างน้อยโรงเรียนละ ๑ คน (๔.๖๔)

- การสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษานับว่าเป็นพื้นฐานในการที่จะพัฒนาคุณภาพของเกษตรกรของประเทศได้อีกทางหนึ่ง (๔.๖๑)

- เนื้อหาวิชาที่สอนงานเกษตร ควรเน้นให้นักเรียนนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันได้มากที่สุด (๔.๕๓)

- ทัศนคติที่ดีของครูต่ออาชีพเกษตรกรรม จะมีผลต่อการสอนวิชางานเกษตรให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ได้ดี (๒.๓๔)

- โรงเรียนควรขอความร่วมมือและประสานงานกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวกับการเกษตร เพื่อประโยชน์ต่อการเรียนการสอนงานเกษตรในโรงเรียน (๔.๓๔)

- ครูผู้สอนวิชางานเกษตร ควรมีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการเกษตร -

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การวัดผลและประเมินผลวิชางานเกษตร ควรวัดในด้านความรู้วิชาการ และความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติงานประกอบกัน (๔.๓๐)

- วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนงานเกษตรควรใช้วัสดุที่หาได้ในท้องที่ - (๔.๑๕)

- โรงเรียนควรประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองนักเรียนได้ทราบและเข้าใจถึง ประโยชน์ของการสอนวิชางานเกษตร (๔.๐๐)

- การจัดให้นักเรียนได้จัดป้ายนิเทศก์ หรือนิทรรศการเกี่ยวกับการเกษตรในโรงเรียนอยู่เสมอ (๓.๔๒)

- ผู้บริหารสถานศึกษาและครูทุกคนในโรงเรียนควรให้ความสำคัญต่อวิชางานเกษตรเท่ากับวิชาอื่น ๆ (๓.๘๔)

- ครูทุกคนสามารถสอนวิชางานเกษตรระดับประถมศึกษาได้ดี ถ้ามีความสนใจอย่างจริงจัง (๓.๘๔)

- การให้นักเรียนปฏิบัติงานเกษตรเป็นรายบุคคล จะช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้ดีกว่าทำงานเป็นกลุ่ม (๓.๖๑)

- การให้นักเรียนปฏิบัติงานเกษตรเป็นกลุ่มจะช่วยให้ นักเรียนได้รับความรู้ดี - กว่าทำงานเป็นรายบุคคล (๓.๖๑)

จากผลการวิจัย พบว่า ครูผู้ที่ไม่เคยสอนและไม่ได้สอนวิชางานเกษตรอยู่ในปัจจุบัน ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจอมพระ จังหวัด-สุรินทร์ ได้ให้ความคิดเห็นในการวิจัย อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งและเห็นด้วย โดยข้อคิดเห็นที่ครูได้เห็นด้วยอย่างยิ่งและมีแต้มคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อคิดเห็นที่ว่า "ในโรงเรียนประถมศึกษา ควรมีครูที่จบการศึกษาด้านการเกษตรโดยตรง อย่างน้อยโรงเรียนละ ๑ คน" และข้อคิดเห็นที่ครูได้เห็นด้วย และมีแต้มคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อคิดเห็นที่ว่า "การจัดให้นักเรียนได้จัดป้ายนิเทศก์ หรือ นิทรรศการเกี่ยวกับการเกษตรในโรงเรียนอยู่เสมอ"/ซึ่งมีแต้มคะแนนเฉลี่ยเป็น ๔.๖๔ และ ๓.๔๒ ตามลำดับ

<u>วิจารณ์ผลการวิจัย</u>

จากการวิจัยครั้งนี้เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับส่วนของการศึกษารายงานการ วิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วสามารถวิจารณ์ผลการวิจัย ได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษา ในส่วนของความรู้เนื้อหาวิชาเกษตรที่ครูใช้สอนนั้น จากการวิจัยของลักขณา สมเชื้อ (๒๕๒๔) ได้พบ ว่าในการสอนงานเกษตรครูจะมีปัญหาในด้านเนื้อหาที่สอนอยู่ในระดับปานกลาง และจากผลการวิจัยในครั้งนี้ (๒๕๒๙) ในข้อปัญหาที่ว่า " ตัวครูผู้สอนไม่ได้จบการศึกษาทางด้านการ - เกษตรโดยตรงทำให้ไม่มั่นใจในการสอน " พบว่าครูมีปัญหาในระดับปานกลาง จากผลการวิจัยทั้งสองครั้งจะเห็นได้ว่า ครูผู้สอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษายังพบปัญหาในลักษณะเดียวกัน คือ มีปัญหาในด้านความรู้เนื้อหาที่สอน ซึ่งเป็นเหตุให้ไม่มั่นใจในการสอน สาเหตุของปัญหานี้ส่วนใหญ่น่าจะมาจากการที่ครูไม่ได้จบการศึกษาด้านการเกษตรโดยตรง และประกอบกับตำราเอกสารวิชาการที่เกี่ยวกับการเกษตร ที่จะให้ครูได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ยังมีน้อยมาก ฉะนั้นทางในส่วนของตัวผู้สอนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรร่วมมือในการแก้ปัญหานี้อย่างจริงจัง เช่น ตัวครูผู้สอนควรมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ , หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้การสนับสนุนการเรียนการสอนวิชางานเกษตร อย่างเต็มที่เพื่อให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

- สวัสดิ์ สุวรรณอักษร (๒๕๒๖) ได้กล่าวไว้ว่า " ในด้านการจัดครูสอนการงานและพื้นฐานอาชีพนั้น มิได้คำนึงมากนักว่าจะต้องเป็นครูที่มีความรู้เฉพาะอย่าง แต่ขอให้เป็นผู้ที่มีความศรัทธาในกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ มีความสนใจในเรื่องการงานและพื้นฐานอาชีพ " ในการวิจัยครั้งนี้ได้พบว่า ครูให้ความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งต่อข้อคิดเห็นที่ว่า " ครูสามารถสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษาได้ดีถ้าสนใจ - อย่างจริงจัง " เมื่อพิจารณาจากข้อความดังกล่าวและผลการวิจัยครั้งนี้ ถ้าครูผู้สอนในระดับประถมศึกษาได้ให้ความสนใจและให้ความสำคัญต่อวิชางานเกษตรอย่างจริงจัง ประกอบกับได้รับการสนับสนุนจากทุกฝ่ายแล้ว การเรียนการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษาจะมีการพัฒนารูปแบบได้ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

<u>ข้อเสนอแนะ</u>

ในการทำการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษา ไว้ดังนี้ คือ

๑. เนื้อหาวิชาที่สอนในวิชางานเกษตร ครูควรคำนึงถึงสภาพที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการทำการเกษตรในท้องถิ่นให้มากที่สุด ทั้งนี้เพื่อจะเป็นการสะดวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์การสอนซึ่งมีอยู่ในท้องถิ่นอยู่แล้ว มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

๒. โรงเรียนควรร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ทางการเกษตรในท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ต่อการสอนวิชางานเกษตรในโรงเรียนและอาจเป็นประโยชน์ต่อชุมชนได้อีกด้วย เช่นร่วมมือกับเจ้าหน้าที่เกษตรตำบล เพื่อจัดทำแปลงสาธิตในพื้นที่แปลงเกษตรของโรงเรียนโดยให้ นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน ฯลฯ

๓. เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ครูผู้สอนและนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาได้สนใจวิชางานเกษตรมากขึ้น โรงเรียน, กลุ่มโรงเรียน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา ควรที่จะจัดให้มีงานแข่งขันทักษะการปฏิบัติทางการเกษตรขึ้นระหว่างโรงเรียน หรือกลุ่มโรงเรียน

๔. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนประถมศึกษา ควรให้ความสำคัญกับวิชางานเกษตรเท่ากับวิชาอื่น ๆ ทั้งนี้ควรตระหนักว่าการเกษตรเป็นสาขาอาชีพที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศมากอีกสาขาหนึ่ง การสอนวิชางานเกษตรในโรงเรียนประถมศึกษาอาจจะเป็นพื้นฐานอันสำคัญที่จะช่วยให้เกษตรกรของประเทศมีการพัฒนาด้านคุณภาพในการปฏิบัติงานเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพได้

๕. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา ควรได้ให้ความร่วมมือช่วยเหลือในด้าน ตำรา, เอกสารวิชาการ, วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเกษตรสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาให้มีอย่างเพียงพอ และควรเร่งพัฒนาบุคลากรที่ปฏิบัติการในโรงเรียนประถมศึกษาให้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการสอนวิชากลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ แขนงงานต่าง ๆ ให้มากขึ้นเพื่อประโยชน์ในการให้ความรู้พื้นฐานด้านการประกอบอาชีพแก่นักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ซึ่ง โดยส่วนใหญ่เมื่อจบการศึกษาภาคบังคับแล้วจะไม่มีโอกาสที่จะศึกษาในระดับสูงต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

๑. กมล ภู่ประเสริฐ " ความคิดบางประการเกี่ยวกับความสูญเปล่าในระดับประถมศึกษา" วารสารการศึกษาแห่งชาติ ๑๓ : ๑๙ – ๒๕ . ๒๕๒๗ .

๒. นิภา ศรีไพโรจน์. หลักการวิจัยเบื้องต้น พิมพ์ครั้งที่ ๑. ศึกษาพรจำกัด. ๒๕๒๗

๓. พนัส หันนาคินทร์. หลักการบริหารโรงเรียน. พิมพ์ครั้งที่ ๑. วัฒนาพาณิช. ๒๕๒๔

๔. พาที อ่อนสุภาพ. การสำรวจการดำเนินการสอนงานเกษตรกรรมหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ ในระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ ของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ . ๒๕๒๔ .

๕. ภิรมย์ ศรีเพชร. การเปรียบเทียบความต้องการและการปฏิบัติจริงในการฝึกปฏิบัติด้านการงานและพื้นฐานอาชีพของนักเรียน ป. ๖ ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย . ๒๕๒๗ .

๖. ลักขณา สมเชื้อ. ปัญหาการสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพในระดับ ป.๑ – ป.๒ ในจังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย . ๒๕๒๔ .

๗. วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช ๒๕๒๑.

๘. ศึกษานิเทศก์, หน่วย กรมการฝึกหัดครู. รายงานการติดตามและประเมินผลการใช้หน่วยการเรียนการสอนหลักสูตรปริญญาตรีทางการศึกษา (๒ ปี) สาขาวิชาการประถมศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๔. โครงการปรับปรุงหลักสูตรฝึกหัดครู. ๒๕๒๗ .

๙. สุทธิ ประจงศักดิ์และศิริกุล ไทพิทักษ์. วิธีสอนการงานและพื้นฐานอาชีพ พิมพ์ครั้งที่ ๑ . โอเดียนสโตร์ . ๒๕๒๕ .

๑๐. สวัสดิ์ สุวรรณอักษร. " การพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการทำงาน " วารสารการศึกษาแห่งชาติ. ปีที่ ๑๘ ฉบับที่ ๑ . ๒๕๒๖ .

๑๑. สงบ พงศ์อารยะและคณะ. ผลกระทบของหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๑ ต่อการสอนของครูในจังหวัดบุรีรัมย์. งานวิจัยสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ . ๒๕๒๕ .

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑๒. ยุพา ประถมภัฏ. สภาพการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๑ ของครูผู้สอน ป.๔ ในโรงเรียนประถมศึกษา สำกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี งานวิจัยสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี . ๒๕๒๕ - ๒๕๒๖

๑๓. อำนวย ชมศรีสวัสดิ์และคณะ. การศึกษาสภาพปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ของครูผู้สอน ป.๕ - ป.๖ ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม. งานวิจัยสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดมหาสารคาม . ๒๕๒๖ - ๒๕๒๗ .

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ๑ แสดงวุฒิการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม (จำนวน ๑๔๐ คน)

วุฒิการศึกษา					
ปริญญาตรีเกี่ยวกับการเกษตร (ค.บ.)		ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการเกษตร (ปกศ.สูง)		วุฒิอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับการเกษตร	
จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
๓	๒.๑๔	๒	๑.๔๓	๑๓๕	๙๖.๔๓

ตารางที่ ๒ แสดงพื้นที่ที่ใช้เป็นแปลงปฏิบัติงานเกษตร ในโรงเรียน (จำนวน ๑๔ โรงเรียน)

จำนวนพื้นที่ (ไร่)	จำนวนโรงเรียน
๑๐	๑
๙	๑
๖	๑
๓	๙
๒	๒
๑	๙

ที่ ทม 1404/ 1734

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

14 ตุลาคม 2529

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้กับนักศึกษา

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจอมพระ

ด้วย นายศักดิ์พงศ์ หอมหวล นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช มีความประสงค์จะทำการศึกษาค้นคว้าประกอบการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษา ของครูในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์ เสนอต่อคณะฯ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต

ฉะนั้น จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการให้คำแนะนำและช่วยเหลือแก่นักศึกษาผู้นี้เกี่ยวกับข้อมูล, สถิติ, หรือหลักฐานต่าง ๆ เพื่อนำไปประกอบการศึกษาด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง คณะฯ หวังว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์และความร่วมมือด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(คุณหญิงวนิดา ชูปะเตมีย์)
คณบดี

ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม
โทร. 3269984

เรียน หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอจอมพระ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าขอความร่วมมือให้นายศักดิ์พงศ์ หอมหวล นักศึกษาภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม ทำการศึกษาค้นคว้าประกอบการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนวิชาเกษตรในโรงเรียนประถมศึกษา ของครูในสังกัดสปอ.จอมพระ

เห็นควรอนุญาตให้ดำเนินการตามประสงค์ได้โดยให้โรงเรียนอนุเคราะห์ให้ด้วย

17 ต.ค. 29

17 ต.ค. 29

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

๒๐ ตุลาคม ๒๕๒๙

เรื่อง ขอความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถาม

เรียน คณะครูอาจารย์ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์

เนื่องด้วยข้าพเจ้า นายศักดิ์พงศ์ หอมหวล นักศึกษาชั้นปีที่ ๔ สาขาครุศาสตร์เทคโนโลยีการผลิตพืช คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร ได้ทำการวิจัยประกอบการทำปัญหาพิเศษ ระดับปริญญาตรี ตามข้อกำหนดของหลักสูตร ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต โดยทำการวิจัยในหัวข้อเรื่อง "ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษา ของครูในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์ " ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงลักษณะทั่วไป ปัญหาในการสอนวิชางานเกษตร, ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษา ส่วนผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้อาจจะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษา ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพดีขึ้นในโอกาสต่อไป สำหรับลักษณะข้อคำถามในแบบสอบถามนี้ มุ่งเน้นที่จะให้ท่านได้ตอบคำถาม จากประสบการณ์ที่ท่านพบมาด้วยตัวเอง และจากความคิดเห็นส่วนตัวของท่านที่มีต่อข้อคำถามนั้นในฐานะที่ท่านเป็นครู, อาจารย์ในโรงเรียนประถมศึกษา

จึงเรียนมาเพื่อขอความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถาม งานวิจัยครั้งนี้และขอขอบพระคุณในความร่วมมือ

ขอแสดงความนับถือ

(ศักดิ์พงศ์ หอมหวล)
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง
กรุงเทพมหานคร ๑๐๕๒๐

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามปัญหาพิเศษ

เรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษาของครูในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์

ตอนที่ ๑

ลักษณะทั่วไปในการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษา

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ( ) หรือเติมข้อความในช่องว่าง

๑.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้ตอบ

๑. เพศ ( ) ชาย ( ) หญิง

๒. อายุราชการ ..... ปี

๓. ตำแหน่งในปัจจุบัน .....

๔. ชื่อโรงเรียน ..... สังกัดกลุ่มโรงเรียน .....

๕. วุฒิการศึกษาสูงสุด .....สาขาวิชาเอก.....

๖. ท่านเคยสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษาหรือไม่ ( ) เคย ( ) ไม่เคย

๗. ประสบการณ์ในการสอนวิชางานเกษตร ได้สอนมาเป็นเวลา .....ปี

๘. ท่านเคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการสอนวิชางานเกษตร หรือไม่ ( ) เคย

( ) ไม่เคย

๙. จากข้อ ๘. ถ้าท่านเคยเข้ารับการอบรม หน่วยงานที่ให้การอบรม คือ .....

.....

๑.๒ ลักษณะทั่วไปในการสอนวิชางานการเกษตรในปัจจุบัน

๑. โรงเรียนที่ท่านสอนอยู่ใช้ระบบการสอนแบบ

( ) ครูแต่ละคนรับผิดชอบสอนในหลายระดับชั้นและหลายวิชา

( ) ครูแต่ละคนรับผิดชอบในเฉพาะระดับชั้นเดียวและสอนวิชาในระดับชั้นนั้นทุกวิชา

( ) อื่น ๆ โปรดระบุ .....

๒. ท่านมีชั่วโมงสอนรวมสัปดาห์ละ ..... คาบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๓. ๓. ท่านมีชั่วโมงสอนงานเกษตรสัปดาห์ละ.... คาบ

๔. ท่านสอนวิชางานเกษตรในระดับชั้น .....

๕. การสอนงานเกษตร ส่วนใหญ่ท่านมักจะใช้วิธีสอนแบบ

( ) บรรยายประกอบบทเรียน เพียงอย่างเดียว

( ) บรรยายในห้องเรียนแล้วให้ลงปฏิบัติงาน

( ) บรรยายในห้องเรียนและทำการสาธิต ก่อนที่จะให้ปฏิบัติงาน

( ) อื่น ๆ โปรดระบุ .....

.....

๖. พื้นที่ที่ใช้เป็นแปลงปฏิบัติการเกษตรในโรงเรียนของท่านมีประมาณ .....ไร่

.....งาน

๗. การปฏิบัติงานเกษตรของโรงเรียนท่าน ส่วนใหญ่นักเรียนจะได้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับ

( ) การปลูกพืช

( ) การเลี้ยงสัตว์

( ) ช่างเกษตร

( ) อื่น ๆ โปรดระบุ .....

.....

๘. การให้ปฏิบัติงานเกษตร ส่วนใหญ่ท่านให้นักเรียนปฏิบัติงานในรูปลักษณะ

( ) รับผิดชอบงานเป็นรายบุคคล

( ) รับผิดชอบงานเป็นกลุ่ม

( ) บางครั้งให้รับผิดชอบเป็นกลุ่ม บางครั้งให้รับผิดชอบเป็นรายบุคคล

( ) อื่น ๆ โปรดระบุ .....

.....

๙. วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนงานเกษตร ส่วนใหญ่ได้มาจาก

( ) จัดซื้อโดยเงินงบประมาณของทางราชการ

( ) ครูผู้สอนเป็นผู้จัดหามาให้

( ) ให้นักเรียนจัดหามาเอง

( ) อื่น ๆ โปรดระบุ .....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑๐. วิธีการวัดผลและประเมินผลวิชางานเกษตร ที่ท่านใช้อยู่เป็นประจำ

( ) สอบภาคทฤษฎีอย่างเดียว

( ) สอบภาคปฏิบัติอย่างเดียว

( ) สอบภาคทฤษฎี,ภาคปฏิบัติและตรวจผลงาน

( ) อื่น ๆ โปรดระบุ

๑๑. ผลผลิตที่ได้จากการปฏิบัติงานเกษตรของนักเรียนโดยส่วนใหญ่ท่านจะ

( ) ให้นักเรียนนำไปบริโภคทั้งหมด

( ) นำผลผลิตทั้งหมดไปจำหน่ายเพื่อเป็นรายได้ของโรงเรียน

( ) ส่วนหนึ่งให้นักเรียนนำไปบริโภค และส่วนหนึ่งจำหน่ายเป็นรายได้ของโรงเรียน

( ) อื่น ๆ โปรดระบุ .....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ ๒

ปัญหาในการสอนวิชางานเกษตรในระดับ ประถมศึกษา

คำชี้แจง

๑. โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน โดยในแต่ละช่องคะแนน มีความหมายดังนี้ คือ

๐ = ไม่เคยพบปัญหาดังกล่าวเลย
๑ = เป็นปัญหาที่พบน้อยมาก
๒ = เป็นปัญหาที่พบในระดับปานกลาง
๓ = เป็นปัญหาที่พบมากพอสมควร
๔ = เป็นปัญหาที่พบมากที่สุด

๒. ในฐานะที่ท่านเป็นครู,อาจารย์ในโรงเรียนประถมศึกษา ท่านเคยพบหรือกำลังประสบปัญหาในการสอนวิชางานเกษตร ดังต่อไปนี้หรือไม่

ข้อความ	๐	๑	๒	๓	๔
– ตัวท่านเองไม่ได้จบการศึกษาทางการเกษตรโดยตรง ทำให้ไม่มั่นใจในการสอน					
– ไม่มีโอกาสที่จะศึกษาหาความรู้วิชาการเกษตรใหม่ ๆ เท่าที่ควร					
– ตำรา,เอกสารวิชาการเกษตรในการที่จะให้ครูและนักเรียนได้ศึกษาค้นคว้า มีไม่เพียงพอ					
– วัสดุ,อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชางานเกษตรมีไม่เพียงพอ					
– พื้นที่ที่ใช้ปฏิบัติงานเกษตรในโรงเรียนมีน้อย					
– แหล่งน้ำที่ใช้ในงานเกษตรของโรงเรียนมีใช้เป็นบางฤดูเท่านั้น					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อความ	๐	๑	๒	๓	๔
– ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียน ให้ความสนใจต่อวิชางานเกษตรน้อยเกินไป – ความสนใจเรียนของนักเรียนที่มีต่อวิชางานเกษตรน้อยกว่าวิชาอื่น – เวลาเรียนที่หลักสูตรกำหนดให้ไม่เพียงพอในการที่จะจัดการเรียนการสอนให้มีเนื้อหาครบสมบูรณ์ – ผู้ปกครองนักเรียนไม่ให้ความร่วมมือและไม่สนับสนุนการเรียนการสอนวิชางานเกษตรในโรงเรียนเท่าที่ควร					

ปัญหาอื่น ๆ ที่ท่านคิดว่าจะเป็นปัญหาในการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษา (โปรดระบุเป็นข้อ ๆ)

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษา

คำชี้แจง

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนที่ท่านเห็นด้วย โดยในแต่ละช่องคะแนนมีความหมายดังนี้ คือ

1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น
2 = ไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น
3 = ไม่แน่ใจกับข้อความนั้น
4 = เห็นด้วยกับข้อความนั้น
5 = เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น

ข้อความ	1	2	3	4	5
1. ครูผู้สอนวิชางานเกษตร ควรมีความรู้และประสบการณ์ เกี่ยวกับการเกษตร					
2. เนื้อหาวิชาที่สอนงานเกษตร ควรเน้นให้นักเรียนนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันได้มากที่สุด					
3. วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนงานเกษตร ควรใช้วัสดุที่หาได้ในท้องที่					
4. การให้นักเรียนปฏิบัติงานเกษตรเป็นรายบุคคล จะช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้ดีกว่าทำงานเป็นกลุ่ม					
5. การให้นักเรียนปฏิบัติงานเกษตรเป็นกลุ่มจะช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้ดีกว่าทำงานเป็นรายบุคคล					
6. การวัดผลและประเมินผลวิชางานเกษตรควรวัดในด้านความรู้วิชาการและความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติงานประกอบกัน					
7. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูทุกคนในโรงเรียนควรให้ความสำคัญต่อวิชางานเกษตรเท่ากับวิชาอื่น ๆ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อความ	๑	๒	๓	๔	๕
๘. ในโรงเรียนประถมศึกษา ควรมีครูที่จบการศึกษาด้านการเกษตรโดยตรง อย่างน้อยโรงเรียนละ ๑ คน					
๙. ทัศนคติที่ดีของครูต่ออาชีพเกษตรกรรม จะมีผลต่อการสอนวิชางานเกษตรให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ได้ดี					
๑๐. ครูทุกคนสามารถสอนวิชางานเกษตรระดับประถมศึกษาได้ดีถ้ามีความสนใจอย่างจริงจัง					
๑๑. โรงเรียนควรประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองนักเรียนได้ทราบและเข้าใจถึงประโยชน์ของการสอนวิชางานเกษตร					
๑๒. โรงเรียนควรขอความร่วมมือและประสานงานกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวกับการเกษตร เพื่อประโยชน์ต่อการเรียนการสอนงานเกษตรในโรงเรียน					
๑๓. การจัดให้นักเรียนได้จัดป้ายนิเทศหรือนิทรรศการเกี่ยวกับการเกษตรในโรงเรียนอยู่เสมอ					
๑๔. การสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษานับว่าเป็นพื้นฐานในการที่จะพัฒนาคุณภาพของเกษตรกรของประเทศได้อีกทางหนึ่ง					

ในฐานะที่ท่านเป็นครู,อาจารย์ในโรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งได้มีประสบการณ์เกี่ยวกับการสอนวิชางานเกษตร ท่านมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนวิชางานเกษตรในระดับประถมศึกษา อย่างไรบ้าง (โปรดระบุเป็นข้อ ๆ)

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้